

بسم الله الرحمن الرحيم

احكام روزه

مطابق با فتاواى رهبر معظم انقلاب
حضرت آيت الله العظمى خامنه‌اى (دام ظلّه العالى)

تابستان ۱۳۹۲

فهرست

۱	معنای روزه.....
۱	انواع روزه.....
۲	شرایط وجوب روزه.....
۳	مشقت در گرفتن روزه.....
۵	راههای ثبوت اول ماه.....
۷	رؤیت هلال.....
۱۲	شهادت دو فرد عادل به رؤیت هلال.....
۱۳	اطمینان پیدا کردن به رؤیت هلال.....
۱۵	حکم حاکم در اعلام اول ماه.....
۱۷	نیّت روزه.....
۱۷	کیفیت نیّت روزه.....
۱۸	زمان نیّت روزه.....
۱۹	نیّت روزه مستحبی.....
۲۱	مسائل متفرقه نیّت.....
۲۴	استمرار در نیّت.....
۲۶	مبطلات روزه.....
۲۶	خوردن و آشامیدن.....
۳۳	جماع (آمیزش جنسی).....
۳۴	باقی ماندن بر جنابت تا اذان صبح.....
۴۱	جهل در وجوب یا کیفیت غسل جنابت.....
۴۵	استمنا (خود ارضایی).....
۴۸	دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین(علیهم السلام).....
۴۹	رساندن غبار غلیظ به حلق.....
۵۱	فرو بردن سر در آب.....
۵۳	اماله کردن.....
۵۳	قی کردن.....

۵۴	برخی احکام چیزهای باطل کننده‌ی روزه
۵۵	احکام پزشکی روزه
۵۵	منع پزشک
۵۷	ترس از ضرر
۵۸	روزه بیماران خاص
۶۰	تزریق در حال روزه
۶۲	احکام دندان پزشکی
۶۴	احکام بانوان
۶۴	شیر دهی و بارداری بانوان
۶۵	عادت ماهیانه بانوان
۶۷	احکام روزه‌ی مسافر
۶۹	رفتن به سفر و بازگشت از سفر
۷۲	نذر روزه در سفر
۷۴	زکات فطره
۷۴	شرایط وجوب زکات فطره
۷۵	جنس و مقدار زکات فطره
۷۶	زمان و مکان پرداخت زکات فطره
۷۸	مصرف زکات فطره
۸۱	نماز عید فطر
۸۴	روزه قضا
۸۴	جاهایی که فقط قضا واجب است
۸۵	احکام قضای روزه
۹۱	قضای روزه بیمار
۹۲	قضای روزه والدین
۹۶	تأخیر و سهل‌انگاری در قضای روزه
۹۷	روزه استیجاری
۱۰۲	کفاره روزه
۱۰۲	وجوب کفاره و موارد آن

۱۰۸	کیفیت ادای کفّاره.....
۱۱۲	فدیه و کفاره‌ی تأخیر.....
۱۱۷	مصرف کفّاره روزه.....

معنای روزه

۱. «روزه» در شرع مقدس اسلام آن است که انسان در تمام روز (از طلوع فجر تا مغرب) با قصد اطاعت از فرمان خداوند از خوردن و آشامیدن و چیزهای دیگری که به تفصیل گفته خواهد شد خودداری کند.

انواع روزه

۲. روزه از یک نظر بر چهار نوع است:

- روزه‌ی واجب، مثل روزه‌ی ماه مبارک رمضان.
- روزه‌ی مستحب، مثل روزه‌ی ماه رجب و شعبان.
- روزه‌ی مکروه، مثل روزه‌ی روز عاشورا.
- روزه‌ی حرام، مثل روزه‌ی عید فطر (اول ماه شوال) و قربان (دهم ماه ذی‌الحجه).

روزه‌های واجب

۳. روزه‌های واجب عبارتند از:

- روزه‌ی ماه مبارک رمضان.
- روزه‌ی قضا.
- روزه‌ی کفاره.
- روزه‌ی قضای پدر و مادر.
- روزه‌ی مستحبی که به واسطه‌ی نذر و عهد و قسم واجب شده است.
- روزه‌ی روز سوم از ایام اعتکاف.

۲.....شرایط وجوب روزه

- روزهی بدل از قربانی در حج تمتع.*

روزه روز عاشورا

۴. آیا روزه گرفتن در روز عاشورا جایز است؟

(ج) کراهت دارد.

روزه سکوت

۵. شنیدهام که گرفتن روزه سکوت حرام است، ولی بعضی میگویند در صورت

نذر حلال است. آیا چنین گفتهای صحیح است؟

(ج) حرام است.

روزه زن و فرزند

۶. در اقسام روزههای حرام میفرمایند: روزه زوجه اگر مزاحم حق زوج باشد، و

روزه فرزند اگر موجب اذیت و رنج پدر و مادر گردد؛ حال سؤال این است که

این روزه فقط شامل روزهی مستحبی است یا شامل روزهی واجب موسّع هم

می‌شود؟

(ج) شامل روزهی واجب نمی‌شود.

شرایط وجوب روزه

۷. روزه بر افرادی واجب است که واجد شرایط زیر باشند:

- بلوغ.

* اگر حاجی در حج، قدرت بر قربانی نداشته و نتواند قرض کند باید به‌جای آن ده روز روزه بگیرد که سه

روز آن را در سفر حج و هفت روز آن را در وطنش می‌گیرد.

- عقل.
- قدرت.
- بی‌هوش نبودن.
- مسافر نبودن.
- حیض و نفسا نبودن.
- ضرری نبودن روزه.
- حَرَجی نبودن روزه.

مشقت در گرفتن روزه

ناتوانی از گرفتن روزه در آغاز بلوغ

۸. دختری که به سن تکلیف رسیده، ولی به علت ضعف جسمانی توانایی روزه گرفتن ندارد، و بعد از ماه مبارک رمضان هم نمی‌تواند قضای آن را به جا آورد تا این‌که ماه رمضان سال بعد فرا می‌رسد، چه حکمی دارد؟
(ج) ناتوانی از گرفتن روزه و قضای آن به مجرد ضعف و عدم قدرت موجب سقوط قضای روزه نمی‌شود، بلکه قضای روزه‌های ماه رمضان که از او فوت شده، بر وی واجب است.

۹. دخترانی که تازه به سن تکلیف رسیده‌اند و روزه گرفتن بر آن‌ها مقداری مشکل است، چه حکمی دارند؟ آیا سن بلوغ شرعی دختران اکمال نه سال قمری است؟
(ج) بنا بر نظر مشهور، بلوغ شرعی دختران همان تکمیل نه سال قمری است که در این هنگام روزه بر آن‌ها واجب است و ترک آن به مجرد بعضی از عذرهای جایز نیست، ولی اگر روزه گرفتن برای ایشان ضرر داشته باشد یا تحمل آن برایشان همراه با مشقت زیاد باشد، افطار برای آن‌ها جایز است.

۱۰. اگر دختر نه ساله‌ای که روزه بر او واجب شده، به دلیل دشواری، روزه‌اش را افطار نماید، آیا قضا بر او واجب است یا خیر؟

ج) قضای روزه‌هایی که از ماه رمضان افطار کرده، بر او واجب است.

۱۱. من بر اثر ضعف جسمانی از ابتدای سن بلوغ تا دوازده سالگی روزه نگرفته‌ام، در حال حاضر چه تکلیفی دارم؟

ج) واجب است روزه‌هایی را که در ماه مبارک رمضان نگرفته‌اید با این که به سن تکلیف رسیده بودید، قضا کنید، و اگر افطار روزه ماه رمضان عمدی و اختیاری و بدون عذر شرعی بوده، کفاره هم بر شما واجب است.

۱۲. کسی که در اوائل سن تکلیف بر اثر ضعف و عدم توانایی، نتوانسته روزه بگیرد، آیا فقط قضا بر او واجب است یا قضا و کفاره با هم بر او واجب است؟

ج) اگر گرفتن روزه برای او حرجی نبوده و عمداً افطار کرده، علاوه بر قضا، کفاره نیز بر او واجب است و اگر خوف داشته باشد که اگر روزه بگیرد مریض شود، فقط قضای روزه‌ها بر عهده او می‌باشد.

افطار به خاطر مشقت در اثنای روز

۱۳. اگر شخصی جهت شغلی که دارد و نمی‌تواند آن را رها کند چنانچه تشنگی بر او غلبه کند و روزه برایش حرجی باشد، آیا از اول روز می‌تواند افطار کند یا این که حکم دیگری دارند؟

ج) در فرض سؤال، هر وقت دچار حرج و مشقت شد، می‌تواند افطار کند و احتیاط واجب این است که به مقدار ضرورت افطار کرده و در بقیه روز امساک نماید و بعداً باید روزه آن روز را قضا نماید.

راههای ثبوت اول ماه

راههای ثبوت اول ماه

۱۴. آیا اول ماه مبارک رمضان و آخر آن با رؤیت هلال ثابت می‌شود یا با تقویم، هرچند ماه شعبان سی روز نباشد؟

ج) اول یا آخر ماه رمضان با رؤیت شخص مکلف یا با شهادت دو فرد عادل یا با شهرتی که مفید علم است یا با گذشت سی روز و یا به وسیله حکم حاکم ثابت می‌شود.

۱۵. در محل سکونت من بدون رویت هلال ماه و به صرف گذشتن ۳۰ روز از شعبان جمعه را اول ماه رمضان اعلام نمودند، در حالی که اول شعبان هم به تحقیق معلوم نبود. لذا استدعا دارد تکلیف حقیر و سایر دوستان در استفاده از شبهای پر فیض قدر و قرائت دعای روزانه و اعمال مخصوص برخی شبها و روزها را معین فرمایید.

ج) بعد از گذشتن سی روز از ماه شعبان حکم به اول ماه رمضان می‌شود هرچند هلال ماه رمضان را ندیده باشند، لیکن به شرط آن که اول ماه شعبان به طریق شرعی ثابت شده باشد و گرنه گذشت سی روز اعتبار ندارد. لیالی متبرکهای قدر وجود واحد مستمر است و در درک فضیلت شب قدر و درک فضیلت ادعیه‌ی خاصه‌ی زمان‌های خاصی از ماه مبارک رمضان، اگر خصوصیت زمان برای مکلف محرز نباشد، می‌تواند با احتیاط و تکرار عمل، آن فضیلت را درک کند.

علم به حلول ماه رمضان در میان روز

۱۶. اگر پیش از ظهر اعلام کردند که امروز اول ماه رمضان است؛ تکلیف روزه آن روز چه می‌شود؟

ج) اگر مبطلات روزه را مرتکب نشده، بنابر احتیاط واجب باید نیت روزه کند و روزه بگیرد و بعداً نیز آن روز را قضا کند و اگر یکی از آنها را مرتکب شده، روزه او باطل است؛ ولی (به احترام ماه رمضان) باید تا اذان مغرب از کاری که روزه را باطل می‌کند، خودداری نموده و بعد از ماه رمضان آن روز را قضا کند.

روزه در صورت عدم ثبوت اول ماه

۱۷. اگر تعیین اول ماه رمضان و عید سعید فطر به علت عدم امکان رؤیت هلال اول ماه به سبب وجود ابر در آسمان یا اسباب دیگر، ممکن نباشد و سی روز ماه شعبان یا ماه رمضان کامل نشده باشد، آیا برای ما که در ژاپن زندگی می‌کنیم، جایز است که به افق ایران عمل کرده و یا به تقویم اعتماد کنیم؟ وظیفه ما چیست؟

ج) اگر اول ماه از طریق رؤیت هلال حتی در افق شهرهای مجاوری که اتحاد افق دارند، و یا از طریق شهادت دو فرد عادل و یا از طریق حکم حاکم ثابت نشود، باید احتیاط کرد تا اول ماه ثابت شود.

اختلاف نظر مراجع تقلید در ثبوت عید فطر

۱۸. اگر بین مراجع تقلید در ثبوت عید فطر، اختلاف پیش آید، وظیفه مکلف چیست؟ آیا هر مقلد باید به نظر مرجع تقلید خود مراجعه کند؟ (ج) در ثبوت اول ماه تقلید راه ندارد، بلکه اگر شخص از گفته و اعلام نظر مرجع تقلید، اطمینان به رؤیت ماه پیدا کند، باید روزه خود را افطار کند و اگر شک داشت، باید آن روز را روزه بگیرد.

رؤیت هلال

اطمینان به تولد ماه نو

۱۹. اگر یقین و اطمینان به تولد هلال و قابل رؤیت بودنش پیدا شود، آیا تکیه و اعتماد بر آن حتی اگر در حال حاضر رؤیت نشود، امکان دارد؟ (ج) اگر یقین به تولد هلال و قابل رؤیت بودن آن حاصل شود - یعنی به وجود ماه و امکان رؤیتش - علم به حلول ماه حاصل شده و آثار اول ماه بر آن مترتب می‌شود، هر چند خود شخص فعلاً هلال را ندیده باشد.

ملاک داخل شدن ماه جدید

۲۰. ملاک داخل شدن در ماه جدید چیست؟ آیا خارج شدن قمر از تحت الشعاع یا خارج شدن آن از محاق است یا این که با شرط رؤیت هلال با چشم غیر مسلح می‌باشد و یا به شرط امکان رؤیتش؟ (ج) معیار، خارج شدن ماه از تحت الشعاع و امکان رؤیتش ولو با چشم مسلح می‌باشد.

عدم علم به امکان رؤیت هلال

۲۱. اگر یقین به تولد ماه داشته باشیم ولی یقین نداشته باشیم که امکان رؤیتش هست، حکم چیست؟
(ج) کفایت نمی‌کند.

استهلال

۲۲. آیا استهلال در اول هر ماه واجب کفایی است یا احتیاط واجب؟
(ج) استهلال فی نفسه واجب شرعی نیست.

زمان رؤیت هلال

۲۳. همان‌طور که می‌دانید، وضعیت هلال در آخر یا اول ماه به یکی از حالت‌های زیر است:

الف. غروب هلال قبل از غروب خورشید باشد.

ب. غروب هلال مقارن با غروب خورشید باشد.

ج. غروب هلال بعد از غروب خورشید باشد.

لطفاً بیان فرمایید کدام یک از حالات سه‌گانه فوق را می‌توان برای تعیین اول ماه به حساب آورد؟

(ج) در هر سه فرض، رؤیت هلال برای اثبات حلول ماه قمری جدید از شبی که پس از رؤیت است کفایت می‌کند.

۲۴. در برخی از کشورها (مثل سوئد) امکان رؤیت هلال ماه شوال پس از غروب خورشید تا دو سه روز بعد از رؤیت ماه نو در ایران منتفی می‌باشد چون در این مناطق ماه قبل از خورشید غروب می‌کند حال اگر در این مناطق امکان رؤیت

راههای ثبوت اول ماه..... ۹

هلال قبل از غروب خورشید وجود داشته باشد آیا همین مقدار برای اثبات هلال ماه شوال کفایت می‌کند یا نه؟

ج) اطمینان به امکان رؤیت هلال پیش از غروب برای اثبات حلول ماه قمری جدید از شبی که پس از رؤیت است، کافی است.

اتحاد افق و ملاک آن

۲۵. آیا اتحاد افق در رؤیت هلال شرط است یا خیر؟

ج) بلی شرط است.

۲۶. هم افق به چه معنی می‌باشد و نقاط هم افق چه نقاطی هستند؟

ج) مراد از «هم افق» مکانی است که از لحاظ امکان یا عدم امکان رؤیت با شهر مورد نظر، همسان باشد.

ثبوت هلال ماه نو در شهرهای هم افق

۲۷. اگر هلال ماه مبارک رمضان در شهری دیده شود، آیا در شهرهای دیگری که

افق آنها یکسان بوده یا دو ساعت فرق دارند، اول ماه ثابت می‌شود یا نه؟

ج) اگر ملازمه‌ی بین بلدین در امکان رؤیت هلال مُحَرَز باشد، برای شهرهای دیگر نیز کافی است؛ و صرف اختلاف در وقت غروب میزان نیست.

اعتماد بر افق مناطق دیگر

۲۸. اگر روز بیست و نهم ماه در تهران و خراسان عید باشد، آیا برای افرادی هم که در شهری مانند بوشهر مقیم هستند، جایز است افطار کنند؟ با توجه به این که افق تهران و خراسان با افق بوشهر یکی نیست.

ج) به طور کلی اگر اختلاف بین افق دو شهر به مقداری باشد که با فرض رؤیت هلال در یکی، هلال در دیگری قابل رؤیت نباشد، رؤیت آن برای شهرهایی که احتمال رؤیت در آن به طور قطع و یقین منتفی باشد، کفایت نمی کند.

رؤیت هلال در بلاد شرقی

۲۹. اگر ماه در انگلیس دیده شود، آیا برای مردم کشورهای که در غرب آن واقع شده است هم ثابت می شود؟

ج) اگر رؤیت ماه در بلدی ملازم با رؤیت یا امکان رؤیت در بلد دیگر باشد، برای آن بلد دیگر هم کافی است، اما ممکن است در اثر اختلاف زیاد در طول جغرافیایی، رؤیت در بلد شرقی ملازم با امکان رؤیت در بلد غربی نباشد.

۳۰. اگر ماه در کشورهای شرقی رؤیت شود آیا برای کشورهای غربی خودبه خود ثابت می شود یا خیر؟ و حدود آن چیست؟

ج) رؤیت در بلد شرقی گرچه غالباً ملازم با امکان رؤیت به طریق اولی در بلد غربی است، لیکن گاهی به ملاحظه‌ی اختلاف زیاد در طول جغرافیایی، چنین ملازمه‌ای منتفی است؛ و معیار کلی ملازمه‌ی بین بلدین در امکان رؤیت هلال است.

هم عرض بودن مناطق در رؤیت هلال

راههای ثبوت اول ماه ۱۱

۳۱. شمال کانادا در عرض جغرافیایی انگلیس قرار دارد، آیا با انگلیس هم‌افق است؟

ج) صرف هم‌عرض بودن کافی نیست، بلکه میزان ملازمه بین رؤیت در یک بلد با امکان رؤیت در بلد دیگر است.

اشتراک دو منطقه در شب

۳۲. اگر یقین و اطمینان به تولد هلال و قابل رؤیت بودنش در غیر کشور مکلف پیدا شود، در صورتی که آن کشور با کشور مکلف در بخشی از شب مشترک باشد، آیا می‌توان به این رؤیت ترتیب اثر داد؟

ج) صرف مشترک بودن دو کشور در بخشی از شب، برای اشتراک حکم کفایت نمی‌کند.

ملاک رؤیت هلال

۳۳. رؤیت ماه نو با ابزار چه حکمی دارد و آیا رؤیت تصویر هلال ماه با استفاده از دوربین مخصوص و انعکاس نور و بازخوانی اطلاعات ضبط شده توسط رایانه، برای اثبات اول ماه کفایت می‌کند؟

ج) رؤیت با وسیله، فرقی با رؤیت به طریق عادی ندارد و معتبر است. ملاک آن است که عنوان رؤیت محفوظ باشد. پس رؤیت با چشم و با عینک و با تلسکوپ محکوم به حکم واحدند. اما در مورد انعکاس به رایانه که در آن صدق عنوان رؤیت معلوم نیست محل اشکال است.

شهادت دو فرد عادل به رؤیت هلال

شهادت به رؤیت هلال توسط دو عادل

۳۴. اگر چند نفر عادل شهادت بدهند که دو نفر عادل ماه را دیده‌اند؛ آیا اول ماه رمضان یا شوال ثابت می‌شود؟

ج) خیر، باید دو نفر عادل خودشان برای انسان شهادت بدهند که ماه را دیده‌اند و اگر رؤیت ماه را با واسطه نقل کنند، کافی نیست؛ مگر آن که از گفته آنان، اطمینان به رؤیت هلال پیدا شود.

اختلاف بینه در رؤیت هلال

۳۵. اگر بین علمای یک شهر راجع به ثبوت هلال یا عدم آن اختلاف رخ دهد و عدالت آن‌ها هم نزد مکلف ثابت بوده و به دقت همه آن‌ها در استدلال خود مطمئن باشد، وظیفه واجب مکلف چیست؟

ج) اگر اختلاف دو بینه به صورت نفی و اثبات باشد، یعنی یکی مدعی ثبوت هلال و دیگری مدعی عدم ثبوت آن باشد، این اختلاف موجب تعارض دو بینه و تساقط هر دو است، و وظیفه مکلف این است که هر دو نظر را کنار گذاشته و درباره افطار کردن یا روزه گرفتن به آنچه که مقتضای اصل است، عمل نماید.

ولی اگر بین ثبوت هلال و عدم علم به ثبوت آن اختلاف داشته باشند، به این صورت که بعضی از آن‌ها مدعی رؤیت هلال باشند و بعضی دیگر مدعی عدم مشاهده آن، قول کسانی که مدعی رؤیت هلال هستند، در صورت عادل بودن، حجت شرعی برای مکلف است و باید از آن متابعت کند، و همچنین اگر حاکم شرعی حکم به ثبوت هلال نماید، حکم وی حجت شرعی برای همه مکلفین است و باید از آن پیروی کنند.

اطمینان پیدا کردن به رؤیت هلال

اعلام رؤیت هلال از رادیو و تلویزیون

۳۶. اگر هلال ماه شوال در یک شهر دیده نشود، ولی تلویزیون و رادیو از حلول آن خبر دهند، آیا کافی است یا تحقیق بیشتری واجب است؟
ج) اگر مفید اطمینان به ثبوت هلال گردد یا صدور حکم به هلال از طرف ولی فقیه باشد، کافی است و نیازی به تحقیق نیست.

حدس به رؤیت از گفته دیگران

۳۷. اگر از گفته عده‌ای حدس بزنیم که فردا عید فطر است، آیا می‌توانیم روزه بگیریم؟
ج) تا هنگامی که برای شخص اطمینان پیدا نشود که فردا عید فطر و اول شوال است، نمی‌تواند روزه را افطار کند.

اطمینان به صحت محاسبات نجومی

۳۸. اگر اطمینان شخصی به صحت محاسبات نجومی در تولد ماه و قابل رؤیت بودنش با چشم عادی (غیرمسلح) حاصل شود، آیا می‌شود در اثبات ماه رمضان یا عید مثلاً بر این اطمینان اعتماد کرد؟ مخصوصاً اگر چنین گفته‌ای از متخصصین و اهل خبره در این خصوص صادر شده باشد.
ج) صرف اطمینان به صحت محاسبات نجومی اعتباری ندارد؛ ولی اگر اطمینان به وجود هلال قابل رؤیت حاصل شود، باید شخص بر این علم و اطمینان خودش ترتیب اثر دهد.

تبعیت از دولت غیر اسلامی در رؤیت هلال

۳۹. اگر تبعیت از اعلام رؤیت هلال توسط یک دولت جایز شد، و آن اعلام معیاری علمی برای ثبوت هلال سرزمین‌های دیگر را تشکیل دهد، آیا اسلامی بودن آن حکومت شرط است، یا این که عمل به آن حتی اگر حکومت ظالم و فاجر هم باشد، ممکن است؟

(ج) ملاک در این مورد، حصول اطمینان به رؤیت در منطقه‌ای است که نسبت به مکلف کافی محسوب می‌شود.

تبعیت از اهل سنت در رؤیت هلال

۴۰. آیا تبعیت از عربستان سعودی در تعیین روز دهم ذی حجه (عید قربان) واجب است؟ یا این که می‌شود در این مسأله مخالفت کرد؟

(ج) برای حجّاج، عمل طبق ثبوت هلال نزد قاضی اهل سنت و حکم به رؤیت آن، مجزی است.

تعیین اول ماه با خصوصیات هلال در شب‌های بعد

۴۱. آیا کوچکی هلال و باریک بودن و اتصاف آن به خصوصیات هلال شب اول، دلیل بر این محسوب می‌شود که شب قبل شب اول ماه نبوده، بلکه شب سی‌ام ماه قبلی بوده است؟ اگر عید برای شخصی ثابت شود و از این راه یقین پیدا کند که روز قبل عید نبوده، آیا قضای روزه روز سی‌ام ماه رمضان را باید به‌جا آورد؟

(ج) مجرد کوچکی و پایین بودن هلال یا بزرگی و بالا بودن و یا پهن یا باریک بودن آن دلیل شرعی شب اول یا دوم بودن نیست، ولی اگر مکلف از آن علم به چیزی پیدا کند باید به مقتضای علم خود در این زمینه عمل نماید.

۴۲. آیا استناد به شبی که در آن ماه به‌صورت قرص کامل است (شب چهاردهم) و اعتبار آن به عنوان دلیل برای محاسبه اول ماه جایز است تا از این راه وضعیت یوم‌الشک معلوم شود که مثلاً روز سی‌ام ماه رمضان است و احکام روز ماه رمضان

بر آن مترتب شود، مثلاً بر کسی که این روز را بر اساس بینه روزه نگرفته، حکم به وجوب قضای روزه شود و کسی هم که به دلیل استصحاب بقای ماه رمضان روزه گرفته، بری‌الذمه باشد؟

ج) امر مذکور حجت شرعی بر آن چه ذکر شد، نیست، ولی اگر مفید علم به چیزی برای مکلف باشد، واجب است که طبق آن عمل نماید.

حکم حاکم در اعلام اول ماه

حکم حاکم

۴۳. این که گفته می‌شود مجتهد باید در مورد رؤیت هلال حکم دهد تا برای همگان لازم‌الاجرا باشد منظور چیست؟ و چه کسانی را شامل می‌شود؟
ج) منظور اظهار نظر و رأی راجع به اول ماه است و صرف ثبوت ماه نزد وی حکم نیست. و منظور از حاکم، مجتهد جامع‌الشرايط و در درجه اول ولی فقیه است.

تبعیت از ولی فقیه بر ثبوت هلال

۴۴. اگر ولی امر مسلمین حکم نماید که فردا عید است و رادیو و تلویزیون اعلام کنند که هلال در چند شهر دیده شده است، آیا عید برای تمامی نواحی کشور ثابت می‌شود یا فقط برای شهرهایی که ماه در آن‌ها دیده شده و شهرهای هم افق با آن‌ها، ثابت می‌گردد؟

ج) اگر حکم حاکم شامل همه کشور باشد، حکم او شرعاً برای همه شهرها معتبر است.

۴۵. همان گونه که می‌دانید اکثر فقهای بزرگوار پنج راه برای ثبوت اول ماه شوال در رساله‌های عملیه خود بیان کرده‌اند که ثبوت نزد حاکم شرع در ضمن آن‌ها نیست، بنا بر این چگونه بیشتر مؤمنین به مجرد ثبوت اول ماه شوال نزد مراجع، روزه خود را افطار می‌کنند؟

ج) تا حاکم حکم به رؤیت هلال نکرده، مجرد ثبوت هلال نزد او، برای تبعیت دیگران از وی کافی نیست، مگر آن که اطمینان به ثبوت هلال حاصل نمایند.

اطلاع به حاکم شرع در صورت رؤیت هلال

۴۶. اگر شخصی هلال ماه را ببیند و بداند که رؤیت هلال برای حاکم شرع به هر علتی ممکن نیست، آیا او مکلف است که رؤیت هلال را به حاکم اطلاع دهد؟
ج) اعلام بر او واجب نیست مگر آن که ترک آن مفسده داشته باشد.

اختلاف افق محل حاکم و مقلد

۴۷. آیا حکمی که حاکم در خصوص اول ماه صادر می کند برای کسانی که افق محل زندگیشان تفاوت زیادی با افق محل آن مجتهد دارد نیز، لازم الاجرا می باشد؟

ج) حکم حاکم برای بلادی که بین رؤیت هلال در بلد او و امکان رؤیت در آن بلاد ملازمه نیست، ساری نمی باشد.

نیت روزه

کیفیت نیت روزه

۴۸. روزه مانند همه‌ی عبادت‌های دیگر باید با نیت همراه باشد، بدین معنی که خودداری انسان از خوردن و آشامیدن و سایر چیزهای باطل کننده‌ی روزه، به‌خاطر دستور خداوند باشد و همین که چنین عزمی در او باشد کافی است و لازم نیست آن را بر زبان بیاورد.

نیت هر روز یا برای کل ماه

۴۹. در ماه رمضان باید برای هر روز نیت کرد، یا اینکه یک نیت در اول ماه کافی است؟

ج) اگر شب اول ماه رمضان نیت کند که یک ماه را روزه بگیرد، کافی است؛ ولی بهتر (احتیاط مستحب) است در هر شب ماه رمضان، برای روزه فردای آن نیز، نیت کند.

وجوب روزه به صرف نیت

۵۰. مادرم نیت کرد که کل ماه را روزه بگیرد ولی بعد از هفت روز مریض شد، حالا وظیفه‌اش چیست؟

ج) صرف نیت، چیزی به عهده‌اش نمی‌آورد بنابراین در فرض مذکور روزه بر او واجب نیست.

کافی بودن نیت ارتکازی در روزه

۵۱. شخصی شب نیّت روزه کرده و با همین نیّت تا بعد از اذان صبح خوابیده، وقتی بیدار شده حواسش نبوده و پس از نوشیدن آب یادش آمده بود که شب نیّت روزه کرده است، آیا در این صورت روزه‌اش صحیح است؟

ج) انجام سهوی مُفَطِّرِ ضرری به صحت روزه نمی‌زند و اگر نیّت قبلی - هر چند به صورت ارتکازی - موجود باشد، کفایت می‌کند.

زمان نیّت روزه

زمان نیّت روزه‌های واجب

۵۲. زمان نیّت روزه‌های واجب به‌طور عادی چه زمانی است؟

ج) نیّت برای روزه ماه رمضان و نذر معین، از اول شب تا اذان صبح و برای روزه غیر معین (مانند روزه قضا و نذر مطلق)، از اول شب تا ظهر روز بعد است.

زمان نیّت روزه‌ی مستحبّی

۵۳. روزه‌ی مستحبّی را در هر وقت از روز که به فکر روزه بیفتد می‌تواند نیّت کند و روزه‌ی او صحیح است، مشروط بر اینکه تا آن لحظه کاری که موجب باطل شدن روزه است از او سر نزده باشد.

تأخیر در نیّت روزه

۵۴. از آن جا که شروع روزه از اول فجر است، نیّت آن هم باید از آن لحظه به تأخیر نیفتد، و بهتر آن است که پیش از فرا رسیدن فجر، نیّت روزه کند.

۵۵. کسی که در ماه رمضان، هنگام فرا رسیدن اذان صبح، عمداً نیّت روزه نمی‌کند، اگر در اثنای روز نیّت روزه کند، روزه‌اش باطل است و در عین حال باید

تا غروب آن روز از همه‌ی چیزهای باطل کننده‌ی روزه اجتناب کند و بعد از ماه رمضان هم قضای آن روز را به‌جا آورد.

۵۶. کسی که در ماه رمضان از روی فراموشی یا بی‌اطلاعی، نیت روزه نکرده و در اثنای روز ملتفت شود، در صورتی که کاری که روزه را باطل می‌کند انجام داده باشد، روزه‌ی آن روز باطل است ولی تا غروب از کارهای باطل کننده‌ی روزه خودداری کند اما چنانچه تا هنگامی که ملتفت روزه می‌شود، کاری که روزه را باطل می‌کند انجام نداده باشد اگر بعد از ظهر است روزه باطل است، و اگر پیش از ظهر است، بنابر احتیاط واجب باید نیت روزه کند و روزه بگیرد و بعداً نیز روزه‌ی آن روز را قضا کند.

۵۷. اگر برای روزه‌ی واجب غیر ماه رمضان مانند روزه‌ی کفاره یا قضا تا نزدیک ظهر نیت نکند، چنانچه تا آن وقت کاری که روزه را باطل می‌کند انجام نداده باشد، می‌تواند نیت کند و روزه‌ی او صحیح است.

۵۸. اگر شخصی نیت روزه استیجاری را عمداً یا سهواً تا قبل از اذان ظهر به تأخیر بیندازد، آیا روزه آن روز - بدون آن که مبطلی را انجام داده باشد - صحیح است؟ (ج) در موارد استیجار باید مورد اجاره طبق اجاره و نیز آنچه متعارف بین مؤمنین است انجام بگیرد؛ در غیر این صورت صحیح نبوده و مستأجر مستحق مال‌الاجاره نیست.

نیت روزه مستحبی

نیت روزه مستحبی با داشتن روزه قضا

۵۹. کسی که روزه‌ی قضای ماه رمضان بر او واجب است، نمی‌تواند روزه‌ی مستحبی بگیرد و چنانچه فراموش کند و روزه‌ی مستحبی بگیرد در صورتی که

در اثنای روز یادش بیاید روزه مستحبی او باطل می‌شود حال اگر پیش از ظهر باشد می‌تواند نیت روزه‌ی قضای ماه رمضان کند و روزه‌اش درست است.

۶۰. شخصی که روزه واجب بر عهده‌اش است و قصد دارد که آن را بگیرد، ولی بر اثر پیشامدی نتواند روزه بگیرد مثلاً بعد از طلوع خورشید آماده مسافرت شد و به سفر رفت و بعد از ظهر برگشت و در بین راه هم مرتکب هیچ‌یک از مفطرات نشد، ولی وقت نیت روزه واجب از وی فوت شد، و آن روز هم از روزهایی است که روزه در آن مستحب است، آیا می‌تواند نیت روزه مستحبی کند یا خیر؟
(ج) اگر قضای روزه ماه رمضان بر ذمه‌اش باشد، نیت روزه مستحبی حتی بعد از فوت وقت نیت روزه واجب، از وی صحیح نیست.

نیت روزه مستحبی به جای روزه قضا

۶۱. کسی که نمی‌داند چه مقدار روزه قضا دارد و با فرض داشتن روزه قضا روزه مستحبی بگیرد، اگر معتقد باشد که روزه قضا ندارد، آیا به عنوان روزه قضا محسوب می‌شود؟

(ج) روزه‌هایی را که به نیت استحباب گرفته به جای روزه قضایی که بر عهده‌اش هست، محسوب نمی‌شود.

۶۲. آیا پسر ارشدی که پدرش فوت نموده و روزه‌ی قضا داشته، می‌تواند روزه‌ی مستحبی بگیرد؟
(ج) مانع ندارد.

اضافه کردن نیت‌های دیگر به روزه مستحبی

۶۳. به خاطر رسیدن به ثواب نیت روزه کردم و همان وقت تصمیم گرفتم که چند کیلو از وزنم را کم کنم و این باعث شد که رغبت بیشتری به گرفتن روزه پیدا کنم، آیا نیت من صحیح و خالص برای خدا بوده یا خیر؟

ج) اگر تصمیم بعدی قصد و نیت تبعی بوده و انگیزه و غرض اصلی روزه بوده، اشکالی ندارد و الا باطل است. همچنین اگر هر کدام از آنها انگیزه به صورت ترکیبی بوده هم روزه باطل است.

مسائل متفرقه نیت

خواب ماندن سحر

۶۴. اگر اول شب نیت کرد که فردا روزه بگیرد و پس از آن به خواب رفت و تا بعد از اذان صبح بیدار نشد یا سرگرم کاری بود و از فرا رسیدن صبح غافل بود، و پس از آن توجه یافت، روزه‌ی او صحیح است.

۶۵. شب، قصد گرفتن روزه داشتیم، اما سحر بیدار نشدم، نزدیک آفتاب از خواب بیدار شدم، آیا روزه‌ام صحیح است؟
ج) روزه صحیح است.

نیت روزه‌های مختلف با هم

۶۶. اگر روزه واجب نذری و روزه قضای ماه مبارک رمضان به گردنم باشد و مصادف شود با روز میلاد پیامبر اکرم(ص)، آیا برای صحت روزه، معین کردن نیت لازم است؟

ج) اگر روزه‌های متعددی از قضا و کفاره و نذر و مانند آن بر عهده‌تان باشد، واجب است که در نیت روزه‌ای را که می‌خواهید بگیرید تعیین کنید؛ و روزه مستحبی هم برای کسی که روزه قضای ماه مبارک رمضان بر عهده‌اش می‌باشد، صحیح نیست.

خوب شدن مریض در اثنای روز ماه رمضان

۶۷. نیت روزه مریضی که در اثنای روز ماه رمضان خوب شود چگونه است؟
(ج) اگر مریض در اثنای روز ماه رمضان خوب شود، واجب نیست که نیت روزه کند و آن روز را روزه بگیرد. ولی اگر پیش از ظهر باشد و کاری که روزه را باطل می‌کند از او سر نزده باشد احتیاط مستحب آن است که نیت روزه کند و روزه بگیرد و پس از ماه رمضان باید آن روز را قضا کند.

نیت در یوم الشک

۶۸. روزی که انسان شک دارد که آخر شعبان است یا اول ماه رمضان به چه نیت روزه بگیرد؟

(ج) روزی که انسان شک دارد که آخر شعبان است یا اول ماه رمضان (یوم الشک) واجب نیست روزه بگیرد، و اگر بخواهد روزه بگیرد نمی‌تواند نیت روزه‌ی رمضان کند، بلکه می‌تواند قصد روزه‌ی مستحبی آخر شعبان یا روزه‌ی قضا یا مانند آن کند و اگر بعداً معلوم شود که رمضان بوده از رمضان حساب می‌شود و قضای آن روز لازم نیست، و اگر در اثنای روز بفهمد که ماه رمضان است باید از همان لحظه نیت روزه‌ی رمضان کند.

روزه ما فی الذمه

۶۹. کسی که نمی‌داند قضای روزه دارد، آیا می‌تواند روزه ما فی الذمه بگیرد؟ یعنی نیت کند اگر روزه قضا داشته باشد، آن را به‌جا آورد؛ وگرنه به عنوان روزه مستحبی حساب شود؟

(ج) آری، با این نیت می‌تواند روزه بگیرد.

۷۰. تقریباً یک ماه روزه گرفته‌ام به این نیت که اگر روزه‌ای بر عهده‌ام باشد قضای آن محسوب شود و اگر روزه‌ای بر عهده‌ام نیست به قصد قربت مطلق باشد، آیا این یک ماه روزه به حساب روزه‌های قضایی که بر ذمه دارم، محسوب می‌شود؟
 ج) اگر به نیت آن چه که در زمان روزه گرفتن شرعاً مأمور به آن بوده‌اید، اعم از روزه قضا یا مستحبی، روزه گرفته‌اید و روزه قضا هم بر عهده شما باشد، به عنوان روزه قضا محسوب می‌شود.

تغییر نیت روزه استیجاری بعد از انجام آن

۷۱. در روزه استیجاری، اگر موجر از پرداخت مبلغ قرارداد استنکاف ورزد، آیا مستأجر می‌تواند روزه و یا نماز را حواله شخص دیگری نماید؛ یعنی نیت کند که آنچه به‌جا آورده قضای شخص دیگری باشد؟ و اساساً نیت روزه که مثلاً این روزه به نیت چه کسی باشد، آیا باید در ابتدا معین گردد یا می‌توان پس از اتمام نماز و روزه، شخص مورد نظر را معین نمود؟

ج) باید نیت از اول معین باشد و پس از انجام عمل به نیت یک فرد، قابل حاله به دیگری نیست و در فرض سؤال، ذمه منوب‌عنه در صورت اشتغال بری شده است. و موجر باید دین خود را بپردازد.

استمرار در نیت

برگشتن از نیت روزه در اثنای روز

۷۲. من در روز ماه رمضان به علت اغوای شیطان تصمیم گرفتم روزه‌ام را باطل کنم لکن قبل از این که عملی که روزه را باطل می‌کند انجام دهم، از تصمیم خود منصرف شدم حکم روزه‌ام چیست؟ و اگر این امر در روزه غیر ماه رمضان پیش آید چه حکمی دارد؟

ج) در روزه ماه رمضان اگر در اثنای روز از نیت روزه گرفتن بر گردد

به طوری که قصد ادامه روزه نداشته باشد، روزه اش باطل می شود و قصد دوباره او برای ادامه روزه فایده ندارد، البته تا اذان مغرب باید از کاری که روزه را باطل می کند خودداری کند. اما اگر دچار تردید شود به این معنی که هنوز تصمیم نگرفته است روزه را باطل کند، یا تصمیم بگیرد کاری را که موجب باطل شدن روزه است صورت دهد و هنوز آن را انجام نداده در این دو صورت صحّت روزه او محل اشکال است و احتیاط واجب آن است که روزه را تمام کند و بعداً هم آن را قضا نماید. هر روزه واجب معین دیگر – مانند نذر معین و امثال آن – نیز دارای همین حکم است.

۷۳. در اثنای روزه مستحبی یا واجب غیر معین تصمیم گرفتم روزه ام را باطل کنم لکن قبل از این که عملی که روزه را باطل می کند انجام دهم، از تصمیم خود منصرف شدم حکم روزه ام چیست؟

ج) در روزه های مستحب و نیز روزه های واجب غیر معین که وجوب آن مخصوص به روز معینی نیست اگر تصمیم بر قطع روزه بگیرد ولی کاری که روزه را باطل می کند از او سر نزند و بعداً دوباره تا پیش از ظهر – و در مستحب تا غروب – نیت روزه کند، روزه او صحیح است.

مبطلات روزه

چیزهایی که روزه را باطل می‌کند

۷۴. نه چیز روزه را باطل می‌کند: اول: خوردن و آشامیدن دوم: آمیزش جنسی، سوم: آن که کاری کند که منی از او بیرون آید. (استمنا) چهارم: دروغ بستن به خدا و پیامبر و ائمه (علیهم السلام)، پنجم: رسانیدن غبار غلیظ به حلق، ششم: فرو بردن تمام سر در آب، هفتم: با حال جنابت یا حیض یا نفاس به اذان صبح رسیدن، هشتم: اماله (تنقیه) با چیزهای روان، نهم: عمداً قی کردن. خصوصیات و احکام این نه مورد در مسائل آینده گفته خواهد شد. [موارد چهارم تا ششم بنا بر احتیاط واجب مبطل است]

خوردن و آشامیدن

ملاک خوردن و آشامیدن

۷۵. اگر روزه‌دار عمدتاً و آگاهانه چیزی بخورد یا بیاشامد روزه‌ی او باطل می‌شود خواه آن چیز از خوراکی‌ها و آشامیدنی‌های معمول باشد و خواه از چیزهای غیرخوراکی مانند کاغذ یا پارچه و امثال آن باشد و خواه زیاد یا کم باشد مانند قطره‌ی بسیار کوچک آب یا خرده‌ی کوچکی از نان.

خوردن روزه به خاطر مسابقه

۷۶. آیا می‌توان به دلیل داشتن مسابقه فوتبال و گرسنگی و تشنگی زیاد در آن روزه خود را خورد؟

ج) مورد سؤال مجوز برای افطار محسوب نمی‌شود.

افطار روزه بر اثر تشنگی و گرسنگی

۷۷. اگر شخصی که در ماه رمضان روزه‌دار است، در یکی از روزها برای خوردن سحری بیدار نشود و لذا نتواند روزه را تا غروب ادامه دهد و در وسط روز حادثه‌ای برای او اتفاق بیفتد و روزه را افطار کند، آیا کفّاره بر او واجب است؟
(ج) اگر روزه را تا حدی ادامه دهد که روزه بر اثر تشنگی و گرسنگی برای او حرجی شود و در نتیجه آن را افطار نماید، فقط قضا بر او واجب است و کفّاره‌ای ندارد.

خوردن سحری بعد از اذان صبح

۷۸. اگر در ماه رمضان برای سحری بیدار شویم و سحری بخوریم و بعد بفهمیم اذان گفته‌اند روزه قبول است یا باید روزه آن روز قضا شود؟
(ج) اگر تحقیق نموده و با علم به اینکه هنوز صبح نشده خورده است و بعد فهمیده که صبح شده، روزه صحیح است و قضا ندارد.

۷۹. با توجه به این که امروزه برای تنظیم کارهای روزانه از ساعت استفاده می‌شود و در شهرها معمولاً به دلیل ساختمان‌های بلند، دیدن طلوع فجر امکان ندارد، در صورتی که فردی با اعتماد به ساعتش که چهار ساعت چهار را نشان می‌دهد است مشغول خوردن سحری شود و بعد معلوم شود که باطری ساعت تمام شده و در واقع ساعت چهار و ربع بوده است. آیا روزه‌ی چنین فردی صحیح است؟ همچنین اگر فردی در اثر خطای چشم ساعت پنج را تصور کرده که ساعت چهار صبح است و مشغول خوردن سحری می‌شود و بعد متوجه اشتباهش می‌شود و می‌فهمد بعد از طلوع فجر خورده است؟

(ج) در هر دو صورت، اگر با اعتماد بر ساعت، اطمینان به بقاء شب داشته است و بعداً کشف خلاف شده است، روزه‌اش در ماه مبارک رمضان صحیح است.

۸۰. اگر موقعی که مشغول خوردن غذا است بفهمد صبح شده چه باید بکند؟

ج) باید لقمه را از دهان بیرون بیاورد، و اگر عمداً آن را فرو ببرد روزه‌اش باطل است.

حکم موادی که از معده وارد دهان شده در حال روزه

۸۱. گاهی اوقات انسان ترش می‌کند، یعنی موادی ترش مزه از معده او به فضای دهان او می‌آید. حال اگر روزه‌داری ترش کند و این مواد را سهواً یا عمداً قورت دهد، روزه‌اش چه حکمی دارد؟
ج) اگر پس از آنکه به فضای دهان آمد عمداً و اختیاراً فرو برد، روزه‌اش باطل می‌شود ولی سهواً مبطل روزه نیست.

فرو بردن اخلاط سر و سینه در حال روزه

۸۲. هنگامی که مبتلا به بیماری زکام بودم، مقداری از اخلاط سر و سینه در دهانم جمع شده بود که به جای بیرون انداختن، آن را فرو بردم، آیا روزه‌ام صحیح است یا خیر؟ در بعضی از روزهای ماه مبارک رمضان در منزل یکی از اقوام بودم که بر اثر زکام و خجالت و حیا مجبور شدم با خاک، تیمم بدل از غسل واجب بکنم و تا نزدیک ظهر غسل نکردم. این کار برای چند روز تکرار شد، آیا روزه‌ام در آن روزها صحیح است یا خیر؟

ج) فرو بردن اخلاط سر و سینه ضرری به روزه نمی‌رساند، ولی اگر به فضای دهان رسیده باشد بنا بر احتیاط واجب باید از فرو بردن آن خودداری نماید، و اما ترک غسل جنابت قبل از طلوع فجر روزی که می‌خواهید روزه بگیرید و انجام تیمم بدل از غسل به جای آن، اگر به خاطر عذر شرعی باشد و یا تیمم در آخر وقت و به خاطر تنگی آن باشد، موجب بطلان روزه نیست و روزه شما با تیمم صحیح است. در غیر این

صورت، روزه شما در آن روزها باطل است.

فرو رفتن غذای باقی مانده بین دندان‌ها

۸۳. در یکی از روزهای ماه رمضان روزه گرفتیم ولی دندان‌هایم را مسواک نزدیم، و بدون این که باقی مانده غذاهای لابلائی دندان‌ها را عمداً ببلعم، خودبه‌خود بلعیده شده است. آیا قضای روزه آن روز بر من واجب است؟
(ج) اگر علم به وجود باقی مانده غذا در بین دندان‌هایتان و یا علم به رسیدن آن به حلق نداشته‌اید و فرو رفتن آن هم عمدی و با التفات نبوده، قضای روزه بر شما واجب نیست.

خلال کردن دندان

۸۴. خلال کردن دندان بعد از خوردن غذا برای کسی که فردایش قصد گرفتن روزه را دارد، چه حکمی دارد؟
(ج) خلال کردن بعد از غذا برای کسی که قصد روزه دارد واجب نیست حتی اگر احتمال دهد که خلال نکردن موجب داخل شدن غذای لابلائی دندان‌ها به حلق می‌شود؛ و اگر بعد از آن سهواً هم غذا داخل حلق شد، روزه‌اش باطل نمی‌شود؛ بلکه اگر یقین داشته باشد که ترک آن باعث داخل شدن غذا به حلق می‌شود واجب است خلال کند و اگر نکرد، با فرض داخل شدن غذا به حلق بلکه مطلقاً (بنا بر احتیاط واجب) روزه‌اش باطل می‌شود.

مسواک با خمیر دندان

۸۵. آیا مسواک کردن با خمیر دندان، در حال روزه اشکال دارد؟
ج) اشکال ندارد؛ ولی باید از فرو رفتن آب دهان که آغشته با خمیر دندان و آب است جلوگیری شود.

استفاده از نخ دندان

۸۶. حکم استفاده از نخ دندان - که فلوراید و طعم نعنا دارد - در حال روزه چیست؟
ج) اگر آب دهان را فرو نبرد، اشکال ندارد.

جویدن آدامس و مکیدن کندر

۸۷. جویدن آدامس و مکیدن کندر برای روزه‌دار چه حکمی دارد؟
ج) اگر چیزی وارد حلق نمی‌شود مانعی ندارد، ولی مکیدن کندر روزه را باطل می‌کند.

باطل کردن روزه با اصرار دیگری

۸۸. اگر روزه‌دار باشم و مادرم مرا وادار به خوردن غذا یا نوشیدن کند، آیا روزه‌ام باطل می‌شود؟
ج) خوردن و آشامیدن روزه را باطل می‌کند، هرچند بر اثر درخواست و اصرار شخص دیگری باشد.

انجام مبطلات روزه با اجبار دیگری

۸۹. اگر چیزی به زور وارد دهان روزه‌دار شود و یا سر او به همان صورت داخل آب گردد، آیا روزه‌اش باطل می‌شود؟ اگر وادار به باطل کردن روزه‌اش شود، مثلاً به او بگویند که اگر روزه‌ات را نخوری، ضرری به خودت یا مالت وارد می‌سازیم، او هم برای دفع این ضرر غذا بخورد، آیا روزه‌اش صحیح است؟

ج) روزه شخص روزه‌دار با داخل شدن چیزی در حلقش بدون اختیار و یا با فرو بردن سرش به همان صورت به زیر آب باطل نمی‌شود، ولی اگر خودش بر اثر اکراه دیگری مرتکب مفطری شود، روزه‌اش باطل خواهد شد.

حکم افطار سهوی

۹۰. اگر شخص روزه‌دار در اثر فراموشی چیزی بخورد، آیا تذکر دادن به او واجب است؟

ج) خیر، تذکر دادن به او واجب نیست.

ضرورت نوشیدن آب برای خلبان و مهماندار روزه‌دار

۹۱. اگر هواپیما در ارتفاع بالا و مسیر طولانی در حال پرواز باشد و پرواز حدود دو ساعت و نیم تا سه ساعت طول بکشد، مهماندار و خلبان هواپیما برای حفظ تعادل خود هر بیست دقیقه احتیاج به نوشیدن آب دارند، در این صورت آیا در ماه مبارک رمضان، کفّاره و قضای روزه بر آنها واجب می‌شود؟

ج) اگر روزه برای آنها ضرر داشته باشد، جایز است که با نوشیدن آب افطار نمایند و قضای آن را به جا آورند و در این حالت کفّاره بر آنها واجب نیست.

مضمضه و غرغره آب در حال روزه

۹۲. اگر روزه دار آب را به قصد رفع عطش در دهان گردانده و بیرون بریزد به طوری که هیچ مقداری از آب پایین نرود چه حکمی دارد؟

ج) در فرض سؤال اشکال ندارد.

۹۳. آیا بعد از مضمضه کردن - چه برای وضو و چه غیر آن - در حال روزه ماه رمضان واجب است روزه دار سه مرتبه آب دهانش را بیرون بریزد؟

ج) چنین کاری واجب نیست. آنچه واجب است خارج کردن آب از دهان است و اگر یقین پیدا کرده که آب خارج شده چیز دیگری بر او واجب نیست.

۹۴. حکم غرغره کردن برای روزه دار چیست؟

ج) اگر هنگام غرغره کردن، آب از حلق به پایین برود، روزه باطل می شود.

خارج کردن زبان از دهان در حال روزه

۹۵. خارج کردن آب دهان و دوباره آن را وارد دهان کردن باطل کننده روزه است. آیا بیرون آوردن زبان هم همان حکم را دارد که اگر کسی زبانش به هر دلیلی بیرون بیاورد موجب باطل شدن روزه می شود؟

ج) صرف این ضرری به صحت روزه نمی زند.

احساس داخل شدن شکر در دهان در حال روزه

۹۶. وقتی در ماه رمضان به کارگاه قند و شکر می رویم، احساس می کنیم که شکر داخل دهان شده، آیا روزه مان باطل می شود؟

ج) صرف احساس داخل شدن آن در دهان و حتی داخل شدن در دهان بدون اینکه فرو برده شود، ضرری به صحت روزه نمی‌زند.

جماع (آمیزش جنسی)

روابط زناشویی روزه‌دار

۹۷. مردی که نمی‌تواند روزه بگیرد، آیا می‌تواند با همسر روزه‌دار خود نزدیکی کند؟

ج) خیر، جایز نیست.

شوخی و ملاعبه با همسر در حال روزه

۹۸. اگر مردی با همسرش در روز ماه رمضان شوخی و ملاعبه نماید، آیا به روزه‌اش ضرر می‌رساند؟

ج) اگر منجر به انزال منی نشود، به روزه خللی وارد نمی‌کند.

جماع زوجین در حال روزه

۹۹. س اگر شوهر با همسر خود در ماه رمضان جماع نماید و زن نیز به آن راضی باشد چه حکمی دارد؟

ج) بر هر یک از آنان حکم افطار عمدی جاری است و علاوه بر قضا، کفّاره هم بر هر دو واجب است.

جماع از روی فراموشی

۱۰۰. اگر شخص روزه دار در اثر فراموشی آمیزش جنسی کند آیا به روزه‌اش ضرر می‌رساند؟

ج) اگر فراموش کند که روزه است و آمیزش جنسی کند، روزه‌ی او باطل

نمی‌شود، ولی هر لحظه که یادش آمد باید فوراً از حال آمیزش خارج شود وگرنه روزه‌اش باطل است.

باقی ماندن بر جنابت تا اذان صبح

۱۰۱. کسی که در شب ماه رمضان دچار جنابت است باید تا پیش از اذان صبح غسل کند. اگر جنب عمداً تا آن هنگام غسل نکند روزه‌اش باطل است. این حکم در مورد روزه‌ی قضای ماه رمضان (حتی در حالت غیر عمد) نیز جاری است.

۱۰۲. اگر در شب ماه رمضان جنب شود و بدون تعمد تا اذان صبح غسل نکند، مثل اینکه در خواب جنب شود و خواب او تا بعد از اذان صبح ادامه یابد، روزه‌اش صحیح است.

۱۰۳. کسی که در بیداری جنب شده یا پس از جنب شدن در حال خواب، بیدار شده، و می‌داند که اگر به خواب رود، تا پیش از اذان صبح برای غسل بیدار نخواهد شد، جایز نیست قبل از غسل کردن بخوابد، و اگر خوابید و پیش از اذان غسل نکرد، روزه‌اش باطل است ولی اگر احتمال می‌دهد که پیش از اذان صبح برای غسل بیدار خواهد شد و تصمیم بر غسل داشته باشد ولی بیدار نشود، روزه‌اش صحیح است ولی اگر دوباره خوابید و تا صبح بیدار نشد، باید قضای آن روز را به‌جا آورد.

۱۰۴. کسی که در شب ماه رمضان وظیفه دارد غسل کند، اگر به دلیل تنگی وقت یا مضر بودن آب و امثال آن نتواند غسل کند، باید تیمم بدل از غسل به‌جا آورد.

۱۰۵. اگر در حال روزه در خواب جنب شود، روزه‌اش باطل نمی‌شود.

۱۰۶. اگر روزه‌دار در روز ماه رمضان و سایر ایام که روزه است در حال خواب جنب شد، پس از بیدار شدن واجب نیست فوراً غسل کند.

۱۰۷. زنی که از عادت ماهانه پاک شده و باید غسل کند و همچنین زنی که از نفاس (خونریزی زایمان) پاک شده و غسل بر او واجب است، اگر غسل را تا اذان صبح روز ماه رمضان تأخیر اندازد روزه‌اش باطل است.

۱۰۸. زن اگر در حال روزه دچار عادت ماهیانه و یا زایمان شد، روزه‌ی او باطل می‌شود.

جنابت عمدی در شب ماه رمضان با عدم امکان غسل

۱۰۹. کسی که آب در اختیار ندارد و یا به دلیل عذرهای دیگر غیر از تنگی وقت نمی‌تواند غسل جنابت بکند، آیا جایز است عمداً خود را در شب‌های ماه مبارک رمضان از طریق حلال جنب کند؟

ج) اگر وظیفه او تیمم باشد و بعد از این که خود را جنب کرده، وقت کافی برای تیمم داشته باشد، این کار برای وی جایز است.

تیمم در تنگی وقت با ترک عمدی غسل

۱۱۰. کسی که پیش از اذان صبح، با حالت احتلام از خواب بیدار می‌شود، آیا می‌تواند تا نزدیک اذان، غسل نکند و تیمم کند؟

ج) اگر غسل را به تأخیر اندازد تا جایی که وقت تنگ شود، گناه کرده است. در این صورت باید پیش از اذان صبح، تیمم کند و روزه او صحیح است.

۱۱۱. اگر فرد جنب در ماه رمضان عمداً غسل نکند تا وقت تنگ شود و با تیمم وارد صبح شود حکم روزه‌اش چیست؟

ج) روزه‌اش صحیح است گرچه در فرض سؤال مرتکب معصیت شده است.

غفلت روزه‌دار از غسل جنابت قبل از اذان صبح

۱۱۲. اگر غسل جنابت برای روزه ماه رمضان یا روزه‌های دیگر فراموش شود و در اثناء روز به یاد انسان بیفتد، چه حکمی دارد؟
ج) اگر در روزه ماه رمضان غسل جنابت را در شب تا طلوع فجر فراموش کند و با حالت جنابت صبح نماید، روزه‌اش باطل است و احوط این است که قضای روزه ماه رمضان هم در این حکم به آن ملحق شود. ولی در سایر روزه‌ها، روزه بر اثر آن باطل نمی‌شود.

غفلت از احتلام قبل از اذان صبح

۱۱۳. شخصی در ماه مبارک رمضان قبل از اذان صبح بیدار شده و متوجه محتلم شدن خود نشده و دوباره خوابیده و در اثنای اذان صبح بیدار شده و علم به جنابت خود پیدا می‌کند و یقین دارد که احتلامش قبل از اذان صبح بوده است، روزه او چه حکمی دارد؟
ج) اگر پیش از اذان صبح متوجه احتلام خود نشده است، روزه‌اش صحیح است.

شک در احتلام در شب ماه رمضان

۱۱۴. اگر مکلف در شب ماه رمضان قبل از فجر شک کند که محتلم شده یا نه، ولی به شک خود اعتنا نکند و دوباره بخوابد و بعد از اذان صبح بیدار شود و متوجه گردد که قبل از طلوع فجر محتلم شده است، چه حکمی دارد؟

ج) اگر بعد از بیداری اول اثری از احتلام در خود مشاهده نکند، بلکه فقط احتمال آن را بدهد و چیزی بر او کشف نشود و تا بعد از اذان بخوابد، روزه اش صحیح است، هر چند بعد از آن معلوم شود که احتلام او مربوط به قبل از اذان صبح است.

روزه در صورت بقا بر جنابت تا اذان صبح

۱۱۵. اگر فردی به سبب برخی از مشکلات تا اذان صبح بر جنابت باقی بماند، آیا روزه گرفتن در آن روز برای او جایز است؟

ج) در غیر ماه رمضان و قضای آن اشکال ندارد، ولی نسبت به روزه ماه رمضان تفصیل دارد اگر معذور از غسل است، تیمّم کردن بر او واجب است و اگر تیمّم هم نکند، روزه اش صحیح نیست.

۱۱۶. آیا جایز است شخص جنب بعد از طلوع آفتاب غسل جنابت نماید و روزه قضا یا مستحب بگیرد؟

ج) اگر عمداً تا طلوع فجر بر جنابت باقی بماند، روزه ماه رمضان و قضای آن از او صحیح نیست، ولی اقوی صحّت روزه های دیگر به خصوص روزه مستحبی است.

خوابیدن شخص جنب تا اذان صبح

۱۱۷. اگر مکلف در شب ماه رمضان قبل از اذان صبح بیدار شود و ببیند که محتلم شده است و دوباره پیش از اذان صبح به امید این که برای غسل کردن بیدار می شود بخوابد و تا بعد از طلوع آفتاب در خواب بماند و غسل خود را تا اذان ظهر به تأخیر بیندازد و بعد از اذان ظهر غسل کرده و نماز ظهر و عصر بخواند، روزه آن روز او چه حکمی دارد؟

ج) در فرض سؤال که خواب اول است روزه‌اش صحیح است ولی اگر دوباره خوابید و تا صبح بیدار نشد باید قضای آن روز را به‌جا آورد.

۱۱۸. سال قبل در سحر ماه رمضان غسل جنابت بر من واجب شد و وقتی بیدار شدم با خود گفتم صبر می‌کنم تا وقت تنگ شود آنگاه تیمم به نیابت از غسل می‌کنم ولی خوابم برد و بیدار نشدم تکلیف من چیست؟

ج) اگر چه بنا داشتید به وظیفه خود در تنگی وقت عمل کنید، لکن قضای آن روز بر شما واجب است بلی اگر وظیفه شما تیمم بوده باشد و تصمیم بر تیمم هم قبل از فجر داشته باشید لکن خوابتان برده باشد، در خواب اول روزه صحیح است.

فرا رسیدن وقت اذان در حین غسل واجب

۱۱۹. اگر فرد جنب نزدیک اذان صبح از خواب بیدار شده و اقدام به غسل نماید اما قبل از اتمام غسل اذان گفته شود، روزه او چه حکمی پیدا می‌نماید؟

ج) اگر با علم یا گمان به اینکه وقت برای غسل دارد، شروع به غسل کرده، کفایت می‌کند و روزه‌اش صحیح است.

۱۲۰. اگر قبل از اذان صبح شروع به غسل کنم ولی در اثنای غسل، وقت اذان صبح فرا برسد، (مثلاً در حال شستن سر و گردن یا نیمه راست هستم که اذان شروع شود) آیا روزه‌ام صحیح است؟

ج) اگر اعتقاد داشته‌اید که وقت برای غسل دارید، روزه‌تان صحیح است.

ترک غسل و باقی ماندن بر جنابت از روی خجالت

۱۲۱. ما در منطقه سردسیری زندگی می‌کنیم که نه حمام دارد و نه مکانی برای استحمام، وقتی در ماه مبارک رمضان به حالت جنابت از خواب بیدار می‌شویم، با

توجه به این که غسل کردن جوانان در نیمه شب در برابر مردم با آب مشک یا حوض عیب شمرده می شود و آب هم در آن وقت سرد است، تکلیف ما برای روزه فردا چیست؟ آیا تیمم جایز است؟ در صورتی که غسل نکند، افطار کردن روزه آن روز چه حکمی دارد؟

ج) مجرد مشقت یا عیب شمرده شدن اغتسال جوانان در نیمه شب، عذر شرعی محسوب نمی شود، بلکه مادامی که غسل، حرجی و موجب ضرر برای مکلف نشود، غسل کردن به هر صورتی که امکان دارد واجب است، و در صورت حرج یا ضرر باید قبل از طلوع فجر تیمم کند و با تیمم بدل از غسل جنابت پیش از طلوع فجر روزه اش صحیح است، و اگر تیمم نکند روزه اش باطل است، ولی امساک در طول روز بر او واجب می باشد.

۱۲۲. شخصی در ماه رمضان در جایی مهمان شد و شب را در آن منزل خوابید و در نیمه های شب محتلم گردید و چون مهمان بود و با خود لباسی نداشت، برای فرار از روزه، تصمیم گرفت بعد از طلوع فجر مسافرت نماید، لذا بعد از طلوع فجر بدون این که چیزی بخورد به قصد مسافرت، حرکت نمود. سؤال این است که آیا قصد سفر توسط او موجب سقوط کفاره هست یا خیر؟

ج) اگر با حالت جنابت از خواب بیدار شود و علم به جنب بودن خود داشته باشد و قبل از فجر اقدام به غسل یا تیمم نکند، مجرد قصد سفر در شب و یا مسافرت در روز برای سقوط کفاره از او کافی نیست.

۱۲۳. در بعضی از روزهای ماه مبارک رمضان در منزل یکی از اقوام بودم که بر اثر زکام و خجالت و حیا مجبور شدم با خاک، تیمم بدل از غسل واجب بکنم و تا نزدیک ظهر غسل نکردم. این کار برای چند روز تکرار شد، آیا روزه ام در آن روزها صحیح است یا خیر؟

ج) ترک غسل جنابت قبل از طلوع فجر روزی که می خواهید روزه بگیرید

و انجام تیمم بدل از غسل به جای آن، اگر به خاطر عذر شرعی باشد و یا تیمم در آخر وقت و به خاطر تنگی آن باشد، موجب بطلان روزه نیست و روزه شما با تیمم صحیح است. در غیر این صورت، روزه شما در آن روزها باطل است.

چهل در وجوب یا کیفیت غسل جنابت

روزه جاهل به وجوب غسل یا کیفیت آن

۱۲۴. کسی که به سن تکلیف رسیده ولی جاهل به وجوب غسل و کیفیت آن بوده و بعد از گذشت مدتی در حدود ده سال متوجه مسأله تقلید و وجوب غسل بر او شده است، چه حکمی دارد؟ وظیفه او نسبت به قضای نمازها و روزه‌های گذشته‌اش چیست؟

(ج) قضای نمازهایی که در حال جنابت خوانده، بر او واجب است، و همچنین قضای روزه هم در صورتی که می‌دانسته جنب است، ولی جاهل به وجوب غسل بر جنب برای روزه گرفتن بوده، بر او واجب است.

۱۲۵. اگر شخصی در حال جنابت چند روز روزه بگیرد و نداند که طهارت از جنابت شرط صحت روزه است، آیا کفاره روزه‌هایی که در حال جنابت گرفته بر او واجب است یا این که قضای آن‌ها کافی است؟

(ج) در فرض مرقوم قضا کفایت می‌کند.

۱۲۶. جوانی بر اثر نادانی قبل از چهارده سالگی و بعد از آن، اقدام به استمنای می‌کرده که بر اثر آن از او منی خارج می‌شده، ولی نمی‌دانسته که خروج منی باعث جنابت می‌شود و باید برای نماز و روزه غسل کند، تکلیف او چیست؟ آیا برای مدتی که استمنای می‌کرده و منی از او خارج می‌شده، غسل بر او واجب است؟ آیا نماز و روزه‌های او از گذشته تا حال که در حال جنابت انجام گرفته باطل بوده و قضای آن‌ها واجب است؟

(ج) برای هرچند بار خروج منی اگر تا به حال غسل نکرده است یک غسل جنابت کافی است، و باید همه نمازهایی را که یقین دارد در حال جنابت خوانده است، قضا نماید. و اگر این عمل در شب‌های ماه رمضان انجام گرفته و جاهل به موضوع جنابت بوده، روزه‌های او قضا ندارد و محکوم به

صحت است. ولی اگر عالم به خروج منی و جنابت بوده و نمی‌دانسته که برای صحت روزه، غسل بر او واجب است، باید روزه همه روزهایی را که در حال جنابت گرفته است قضا نماید.

۱۲۷. آیا جماع از نشانه‌های بلوغ محسوب می‌شود و با انجام آن، تکالیف شرعی واجب می‌گردند؟ و اگر فردی از آن آگاهی نداشته باشد و چندین سال بگذرد، آیا غسل جنابت بر او واجب می‌شود؟ و آیا اگر اعمال مشروط به طهارت مانند نماز و روزه را قبل از غسل جنابت انجام بدهد، آن اعمال باطل هستند و قضای آن‌ها واجب است؟

ج) مجرد جماع بدون انزال و خروج منی از نشانه‌های بلوغ نیست، ولی باعث جنابت می‌شود و واجب است هنگام رسیدن به سن بلوغ غسل کند و تا زمانی که یکی از نشانه‌های بلوغ در فردی تحقق پیدا نکرده، شرعاً حکم به بلوغ او نمی‌شود و مکلف به احکام شرعی نیست و کسی که در کودکی بر اثر جماع جنب شده و سپس بعد از رسیدن به سن بلوغ، بدون انجام غسل جنابت نماز خوانده و روزه گرفته، واجب است نمازهای خود را اعاده کند، ولی در صورتی که جهل به جنابت داشته، قضای روزه‌هایش واجب نیست.

روزه انجام شده با غسل باطل

۱۲۸. من غسل جنابت را به این ترتیب انجام می‌دادم که ابتدا سمت راست بدن بعد سر و سپس قسمت چپ بدن را می‌شستم. در سؤال و تحقیق در این زمینه هم کوتاهی کرده‌ام، نماز و روزه‌ام چه حکمی دارند؟

ج) غسل به کیفیت مذکور باطل است و موجب رفع حدث نمی‌شود. لذا نمازهایی که با چنین غسلی خوانده شده، باطل و قضای آن‌ها واجب است.

ولی روزه‌ها با فرض این که معتقد به صحت غسل به صورت مذکور بوده‌اید و بقای شما بر جنابت، عمدی نبوده است، محکوم به صحت است.

۱۲۹. شخصی بر اثر جهل به حکم شرعی، مدتی ترتیب را در غسل رعایت نکرده است، نماز و روزه او چه حکمی دارد؟

(ج) اگر غسل را به نحوی انجام داده که شرعاً باطل است، قضای نمازهایی که در این حالت با حدث اکبر خوانده، واجب است. ولی روزه‌اش، اگر در آن هنگام اعتقاد به صحت غسل خود داشته، محکوم به صحت است.

۱۳۰. در حدود ۲ سال پیش در رساله چند مرجع، فتوای حضرت آقا در مورد رعایت ترتیب بین راست و چپ در غسل را این گونه یافتیم که این رعایت بنا بر احتیاط واجب است. آن احتیاط را به مرجع دیگری که رعایت ترتیب را احتیاط مستحب می‌دانست، عدول کردم. حالا فهمیدم که فتوای آقا وجوب رعایت ترتیب است، تکلیف من نسبت به نماز و روزه‌هایم در طول این دو سال چگونه است؟

(ج) نماز و روزه‌های گذشته محکوم به صحت است.

روزه با یقین به بطلان یکی از غسل‌های جنابت

۱۳۱. اگر شخصی در ماه مبارک رمضان سه بار غسل جنابت کند، مثلاً در روزهای بیستم، بیست و پنجم و بیست و هفتم غسل نماید، و بعد یقین کند که یکی از آن غسل‌ها باطل بوده است، نماز و روزه او چه حکمی دارد؟

(ج) روزه‌اش صحیح است، ولی بنا بر احتیاط، قضای نمازها به طوری که یقین به فراغت ذمه پیدا کند، واجب است.

روزه در صورت غسل با آب نجس

۱۳۲. اگر شخصی در ماه مبارک رمضان با آب نجس غسل کند و بعد از یک هفته متوجه شود که آن آب نجس بوده است، نماز و روزه او در این مدت چه حکمی دارد؟

ج) نمازش باطل و قضای آن واجب است، ولی روزه‌های او محکوم به صحّت است.

وظیفه جنب با احتمال خروج منی در حال روزه

۱۳۳. شخصی مبتلا به بیماری بیرون آمدن مستمر قطرات بول به صورت موقت است، یعنی بعد از بول کردن، به مدت یک ساعت یا بیشتر قطرات آن از او خارج می‌گردد. با توجه به این که وی در بعضی از شب‌ها جنب شده و گاهی یک ساعت قبل از اذان بیدار می‌شود و احتمال می‌دهد که بعد از آن منی با قطرات بول خارج شود، نسبت به روزه‌اش چه تکلیفی دارد؟ وظیفه او برای این که با طهارت داخل وقت شود، چیست؟

ج) اگر قبل از اذان صبح، غسل جنابت و یا تیمّم بدل از آن انجام داده، روزه او صحیح است، هر چند بعد از آن بدون اختیار از او منی خارج شود.

استمنا (خود ارضایی)

۱۳۴. اگر روزه‌دار عمداً کاری کند که منی از او بیرون بیاید، روزه‌اش باطل می‌شود.

کفاره استمنا در حال روزه

۱۳۵. اگر مکلف علم داشته باشد به این که استمنا روزه را باطل می کند، ولی عمداً آن را انجام دهد، آیا کفاره جمع بر او واجب می شود؟
(ج) اگر عمداً استمنا کند و منی هم از او خارج شود، کفاره جمع بر او واجب نمی شود لکن احتیاطاً مستحب آن است که کفاره جمع بپردازد.

عادت به استمنا و حکم روزه

۱۳۶. شخصی چندین سال عادت به استمنا در ماه رمضان و غیر آن داشته است، نماز و روزه او چه حکمی دارد؟
(ج) استمنا مطلقاً حرام است و اگر منجر به خروج منی شود، موجب غسل جنابت هم می شود، و اگر این عمل در حال روزه در روز ماه رمضان صورت بگیرد، در حکم افطار عمدی با حرام است، و اگر نماز و روزه را با حالت جنابت و بدون غسل و تیمم انجام دهد، نماز و روزه اش باطل و قضای آن ها واجب است.

جنابت روزه دار با نگاه به صحنه شهوت انگیز

۱۳۷. شخص روزه داری در ماه رمضان به صحنه شهوت انگیزی نگاه کرده و جنب شده است. آیا با این کار روزه اش باطل می شود؟
(ج) اگر نگاه کردن او به قصد انزال بوده و یا می دانسته که اگر به آن منظره نگاه کند، جنب می شود و یا عادت او بر این بوده است و در عین حال عمداً نگاه کرده و جنب شده، حکم جنابت عمدی را دارد یعنی هم قضا بر عهده او می باشد و هم کفاره.

جنابت روزه‌دار بر اثر صحبت با نامحرم

۱۳۸. در ماه مبارک رمضان بدون وجود هیچ‌یک از آثار استمنا فقط بر اثر حالتی که هنگام مکالمه تلفنی با یک زن نامحرم در خود احساس کردم مایع منی از من خارج شد، با توجه به این که مکالمه با او به قصد لذت نبوده، آیا روزه‌ام باطل است یا خیر؟ در صورت بطلان، آیا کفاره هم بر من واجب است یا خیر؟
(ج) اگر خروج منی بر اثر صحبت با یک زن جزء عادت‌های قبلی شما نبوده و به‌طور غیرارادی از شما خارج شده است، موجب بطلان روزه نمی‌شود و چیزی هم بر اثر آن بر شما واجب نیست.

احتلام در حال روزه

۱۳۹. محتمل شدن در روز (خروج منی در حال خواب) روزه را باطل نمی‌کند، و هر گاه روزه‌دار بداند که اگر در روز بخوابد محتمل می‌شود، لازم نیست از خواب خود جلوگیری کند.
۱۴۰. اگر روزه‌دار در حال بیرون آمدن منی از خواب بیدار شود، واجب نیست از آن جلوگیری کند.
۱۴۱. اگر شخص روزه‌داری در ماه مبارک رمضان بعد از نماز صبح یا ظهر بخوابد و در خواب به صورت غیر عمد محتمل شود تکلیف چیست؟ آیا روزه آن شخص باطل می‌شود؟
(ج) روزه‌اش صحیح است.

احتلام روزه‌دار و بیدار شدن بعد از اذان صبح

۱۴۲. اگر شخصی قبل از اذان صبح یا بعد از آن بخوابد و در خواب جنب شده و بعد از اذان بیدار شود، چه مدتی برای غسل کردن وقت دارد؟
(ج) در فرض سؤال، جنابت به روزه آن روز او ضرر نمی‌زند، ولی واجب است که برای نماز غسل کند و می‌تواند غسل را تا وقت نماز به تأخیر بیندازد.

احتلام بعد از فجر در ماه رمضان

۱۴۳. اگر بعد از نماز فجر در ماه رمضان محتمل شوم چه باید بکنم؟
(ج) روزه صحیح است و برای نماز ظهر باید غسل کنید.

دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین (علیهم السلام)

۱۴۴. دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین (علیهم السلام) بنا بر احتیاط، موجب باطل شدن روزه می‌شود، هر چند بعداً توبه کند و بگوید که دروغ بسته است.

دروغ بستن بر فاطمه زهرا (سلام الله علیها)

۱۴۵. آیا دروغ بستن بر فاطمه زهرا (سلام الله علیها) روزه را باطل می‌کند؟
(ج) بله، بنا بر احتیاط واجب مبطل روزه است.

نسبت دادن حدیث کسا به حضرت زهرا (سلام الله علیها)

۱۴۶. آیا حدیث شریف کساء را که از حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) نقل شده، حدیث معتبری می‌دانید؟ آیا نسبت دادن آن در حالت روزه به حضرت زهرا (سلام الله علیها) جایز است؟

ج) اگر نسبت دادن آن به صورت حکایت و نقل از کتاب‌هایی باشد که آن را نقل کرده‌اند، اشکال ندارد.

خواندن دعا در ماه رمضان با شک در صحت آن

۱۴۷. دعاهایی مخصوص ماه رمضان به صورت دعای روز اول و روز دوم تا آخر ماه وارد شده است، قرائت آن‌ها در صورت شک در صحت‌شان چه حکمی دارد؟
ج) به هر حال اگر قرائت آن‌ها به قصد رجاء ورود و مطلوبیت باشد، اشکال ندارد.

رساندن غبار غلیظ به حلق

روزه‌دار بنا بر احتیاط واجب باید غبار غلیظ را — مانند غباری که از جارو کردن زمین خاکی بر می‌خیزد - فرو ندهد، همچنین دود سیگار و دیگر دخانیات بنا بر احتیاط واجب روزه را باطل می‌کند.

فرو بردن غبار برای روزه‌دار

۱۴۸. من در معدن آهن کار می‌کنم که طبیعت آن اقتضا می‌کند هر روز داخل معدن شده و در آن کار کنم و هنگام استفاده از ابزار کار غبار وارد دهانم می‌شود، بقیه ماه‌های سال هم به همین صورت بر من می‌گذرد، تکلیف من چیست؟ آیا روزه من در این حالت صحیح است؟

ج) فرو بردن غبار غلیظ هنگام روزه بنا بر احتیاط واجب موجب باطل شدن آن است و باید از آن پرهیز نمود، ولی مجرد داخل شدن غبار در دهان و بینی بدون این که به حلق برسد، روزه را باطل نمی‌کند.

روزه معتادین به سیگار

۱۴۹. من معتاد به سیگار هستم و در ماه مبارک رمضان هر چه تلاش می‌کنم که تندخو نباشم نمی‌توانم و همین باعث ناراحتی زیاد افراد خانواده‌ام شده است و خودم هم از وضعیت دشوارم رنج می‌برم، تکلیف من چیست؟
(ج) روزه ماه مبارک رمضان بر شما واجب است و بنا بر احتیاط واجب جایز نیست در حال روزه سیگار بکشید، و نباید بدون دلیل با دیگران تند برخورد کنید.

۱۵۰. آیا کسی که معتاد به سیگار است و باید در روز حتماً چند سیگار بکشد می‌تواند روزه بگیرد و روزه او صحیح است؟
(ج) بنابر احتیاط واجب روزه‌دار باید از دودهای انواع دخانیات خودداری نماید و در صورت اضطرار وجوب روزه ساقط نیست.

استعمال دخانیات و مواد مخدر

۱۵۱. حکم استعمال دخانیات مانند سیگار در حال روزه چیست؟
(ج) احتیاط واجب آن است که روزه‌دار از دودهای انواع دخانیات و نیز مواد مخدری که از راه بینی یا زیر زبان جذب می‌شود خودداری کند.

استعمال «ناس» در حال روزه

۱۵۲. آیا ماده «ناس» که از توتون و غیر آن ساخته می‌شود و برای چند دقیقه زیر زبان گذاشته شده و سپس از دهان بیرون انداخته می‌شود، مبطل روزه است یا خیر؟

ج) اگر آب دهان مخلوط به ماده «ناس» را فرو ببرد، موجب بطلان روزه‌اش می‌شود.

فرو بردن سر در آب

۱۵۳. اگر روزه‌دار عمداً تمام سر را در آب فرو ببرد، بنابر احتیاط واجب روزه‌اش باطل است و باید روزه‌ی آن روز را قضا کند.

۱۵۴. در حکم مسأله‌ی قبل فرقی نیست میان این که در هنگام فرو بردن سر در آب، بدن او نیز در آب باشد یا این که بدن او در بیرون باشد و فقط سر را در آب فرو ببرد.

۱۵۵. اگر نصف سر را در آب فرو ببرد و سپس بیرون بیاورد و نصف دیگر سر را در آب فرو کند، روزه‌اش باطل نمی‌شود.

۱۵۶. اگر تمام سر زیر آب برود ولی مقداری از موها بیرون بماند، روزه‌اش باطل می‌شود.

۱۵۷. اگر شک کند که تمام سر زیر آب رفته یا نه، روزه‌اش صحیح است.

۱۵۸. اگر روزه‌دار بی‌اختیار در آب بیفتد و تمام سر او را آب بگیرد روزه‌اش باطل نمی‌شود ولی باید فوراً سر را از زیر آب خارج کند و همچنین اگر فراموش کند که روزه است و سر در آب فرو ببرد، روزه‌ی او باطل نمی‌شود، ولی هر گاه یادش آمد باید فوراً سر را بیرون بیاورد.

فرو بردن سر در آب مضاف

۱۵۹. آیا فرو بردن سر در آب مضاف مبطل روزه است؟

ج) مبطل نیست مگر در گلاب که احتیاط واجب آن است که سر را در آن فرو نبرد.

فرو رفتن در آب با لباس غواصی

۱۶۰. کسی که با پوشیدن لباس مخصوص (مانند لباس غواصی) بدون این که بدنش خیس شود، در آب فرو رود، روزه اش چه حکمی دارد؟
ج) اگر لباس به سر او چسبیده باشد، صحت روزه اش محل اشکال است و بنا بر احتیاط وجوبی قضای آن لازم است.

ریختن آب بر سر

۱۶۱. از لثه شخص روزه داری خون زیادی خارج می شود، آیا روزه اش باطل می شود؟ آیا برای او ریختن آب با ظرف بر سرش جایز است؟
ج) با خروج خون از لثه تا آن را فرو نبرده است، روزه باطل نمی شود. همچنین ریختن آب بر روی سر توسط ظرف و مانند آن به صحت روزه ضرر نمی رساند.

غسل ارتماسی روزه دار بر اثر فراموشی

۱۶۲. اگر شخص روزه دار جنب باشد و تا قبل از اذان ظهر متوجه آن نشود و پس از آن غسل ارتماسی نماید، آیا روزه اش باطل می شود؟ و اگر بعد از غسل متوجه شود که در حال روزه غسل ارتماسی نموده است، آیا قضای آن واجب است؟
ج) اگر غسل ارتماسی بر اثر فراموشی و غفلت از روزه دار بودن باشد، غسل و روزه او صحیح است و قضای روزه اش بر او واجب نیست.

اماله کردن

۱۶۳. اماله کردن^۱ با چیز روان، اگر چه از روی ناچاری و برای معالجه باشد، روزه را باطل می‌کند.

استفاده بانوان از شیاف

۱۶۴. داروهای مخصوصی برای معالجه بعضی از بیماری‌های زنان وجود دارد (شیافهای روغنی) که در داخل بدن گذاشته می‌شود، آیا استفاده از آن موجب بطلان روزه می‌شود؟

ج) استفاده از آن داروها به روزه ضرر نمی‌رساند.

۱۶۵. زن متأهلی هستم، در ماه رمضان باردار بوده و روزه‌داری برایم سخت بود، طبق توصیه‌ای اکثر روزهای ماه مبارک رمضان از شیاف استفاده کردم. آیا قضای این روزها را باید به‌جا آورم یا خیر؟

ج) اگر شیاف به‌صورت جامد بوده مانعی نداشته و قضای روزه‌ها واجب نیست.

قی کردن

۱۶۶. هرگاه روزه‌دار عمداً قی کند اگر چه به‌واسطه‌ی بیماری و مانند آن ناچار به این کار باشد، روزه‌اش باطل می‌شود ولی اگر سهواً یا بی‌اختیار قی کند اشکال ندارد.

۱. داخل کردن داروی مایع در بدن، از طریق مخرج غائط، با ابزار مخصوص

۱۶۷. اگر در هنگام آروغ زدن چیزی در دهانش بیاید باید آن را بیرون بریزد و اگر بی اختیار فرو رود روزه اش صحیح است.

قی کردن در حالت تهوع

۱۶۸. اگر روزه دار به جهت حالت تهوع، قی کند؛ روزه اش چه حکمی دارد؟
(ج) اگر بی اختیار باشد، اشکال ندارد؛ ولی اگر از روی عمد باشد، روزه را باطل می کند.

برخی احکام چیزهای باطل کننده ی روزه

۱۶۹. باطل شدن روزه بوسیله ی کارهایی که گفته شد (خوردن، آشامیدن و...) در صورتی است که این کارها را انسان عمداً و از روی اختیار بکند، ولی اگر از روی عمد و اختیار نباشد، مثل اینکه پایش بلغزد و در آب فرو رود، یا از روی فراموشی غذا بخورد، یا به زور چیزی در گلوئی او بریزد، روزه اش باطل نمی شود.
۱۷۰. اگر روزه دار را مجبور کنند که خودش غذا بخورد، مثل این که بگویند اگر نخوری به جان یا مال تو صدمه می زنیم و او خودش برای جلوگیری از ضرر غذا بخورد، روزه اش باطل می شود.

۱۷۱. اگر روزه دار سهواً یکی از کارهایی را بکند که موجب باطل شدن روزه است و سپس به خیال اینکه روزه اش باطل شده، عمداً بار دیگر یکی از آن کارها را انجام دهد، روزه ی او باطل می شود.

استعمال عطر در حال روزه

۱۷۲. استعمال عطر برای روزه دار، در ماه رمضان چه حکمی دارد؟
(ج) استعمال عطر برای روزه دار مستحب است؛ ولی بو کردن گیاهان معطر مکروه است.

احکام پزشکی روزه

منع پزشک

ملاک اعتبار منع پزشک از روزه

۱۷۳. اگر پزشک شخصی را از روزه گرفتن منع کند آیا با توجه به این که بعضی از پزشکان اطلاعی از مسائل شرعی ندارند، عمل به گفته او واجب است؟
ج) اگر مکلف از گفته پزشک یقین پیدا کند که روزه برای او ضرر دارد و یا از گفته وی یا منشأ عقلایی دیگری برای او خوف از ضرر حاصل شود، روزه گرفتن برای او واجب نیست، بلکه جایز هم نیست.

منع پزشک غیر امین

۱۷۴. بعضی از پزشکان که به مسائل شرعی ملتزم نیستند، بیماران را از روزه گرفتن به دلیل ضرر داشتن منع می کنند، آیا گفته این پزشکان حجت است یا خیر؟

ج) اگر پزشک امین نباشد و گفته او هم اطمینان آور نباشد و باعث خوف ضرر نشود، گفته او اعتباری ندارد و در غیر این صورت نباید روزه بگیرد.

روزه با وجود منع پزشک

۱۷۵. چشم پزشک مرا از روزه گرفتن منع کرده و گفته است که به علت ناراحتی چشم به هیچ وجه نباید روزه بگیرم، ولی من به گفته او توجه نکرده و شروع به روزه گرفتن کردم که باعث بروز مشکلاتی برای من در اثنای ماه رمضان شد. به طوری که در بعضی از روزها هنگام عصر احساس ناراحتی می کنم، لذا متحیر و مردّد هستم بین این که روزه نگیرم و یا ناراحتی ام را تحمل کرده و روزه را تا

غروب ادامه دهم. سؤال این است که آیا اصولاً روزه گرفتن بر من واجب است؟ و در روزهایی که روزه می‌گیرم و نمی‌دانم قدرت ادامه آن را تا غروب دارم یا نه، آیا روزه‌ام را ادامه دهم؟ و نیت من چگونه باید باشد؟

ج) اگر از گفته پزشک متدین و امین اطمینان حاصل کنید که روزه برای چشم شما ضرر دارد و یا خوف ضرر داشته باشید، روزه گرفتن برای شما واجب نبوده و بلکه جایز هم نیست، و با خوف ضرر نیت روزه صحیح نیست و در صورت عدم خوف ضرر نیت روزه اشکال ندارد، ولی صحت روزه متوقف بر این است که برای شما واقعاً ضرر نداشته باشد.

۱۷۶. در سال گذشته توسط پزشک متخصص مورد عمل جراحی کلیه قرار گرفتم. وی مرا از گرفتن روزه تا آخر عمر منع نمود، ولی در حال حاضر هیچ مشکل و دردی احساس نمی‌کنم و حتی به‌طور طبیعی غذا می‌خورم و آب می‌نوشم و هیچ‌یک از عوارض بیماری را هم حس نمی‌کنم، وظیفه من چیست؟

ج) اگر خود شما از ضرر روزه خوف ندارید و حجت شرعی هم بر آن ندارید، واجب است روزه ماه رمضان را بگیرید.

روزه نگرفتن به دستور پزشک و کشف خلاف

۱۷۷. اگر پزشک به بیماری بگوید که روزه برای شما ضرر داد و او هم روزه نگیرد، ولی بعد از چند سال بفهمد که روزه برای وی ضرر نداشته و پزشک در تشخیص خود اشتباه کرده است، آیا قضا و کفاره بر او واجب است؟

ج) اگر از گفته پزشک متخصص و امین و یا از منشأ عقلایی دیگر، خوف از ضرر پیدا کند و روزه نگیرد، فقط قضا بر او واجب است.

ترس از ضرر

ملاک تشخیص روزهی ضرری

۱۷۸. مادرم به بیماری شدیدی مبتلاست و پدرم نیز از ضعف جسمانی رنج می‌برد و در عین حال هر دو روزه می‌گیرند که گاهی مشخص است که روزه باعث تشدید بیماری آن‌ها می‌شود، تا کنون نتوانسته‌ام آن‌ها را قانع کنم که لااقل هنگام شدت بیماری روزه نگیرند. خواهشمندیم ما را در مورد حکم روزه آن‌ها راهنمایی فرمایید.

ج) ملاک تأثیر روزه در ایجاد بیماری یا تشدید آن و عدم قدرت بر روزه گرفتن تشخیص خود روزه‌دار نسبت به خودش است و اگر بداند روزه برای او ضرر دارد یا خوف ضرر داشته باشد و در عین حال بخواهد روزه بگیرد، روزه گرفتن برای وی حرام است.

افطار روزه به خاطر ترس از ضرر

۱۷۹. اگر فردی به خاطر عذری قوی، پنجاه درصد احتمال دهد که روزه بر او واجب نیست و به همین دلیل روزه نگیرد، ولی بعداً معلوم شود که روزه بر او واجب بوده، از جهت قضا و کفّاره چه حکمی دارد؟

ج) اگر افطار عمدی روزه ماه مبارک رمضان به مجرد احتمال عدم وجوب روزه بر وی باشد، در فرض سؤال علاوه بر قضا، کفّاره هم بر او واجب است. اما اگر افطار به علت ترس از ضرر باشد و ترس هم منشأ عقلایی داشته باشد، کفّاره واجب نیست، ولی قضا بر او واجب است.

روزه بیماران خاص

روزه بیمار کلیوی

۱۸۰. اینجانب بخاطر سنگ ساز بودن کلیه‌هایم به توصیه دکتر متخصص نباید روزه بگیرم ولی دلم نمی‌آید که روزه‌ام را افطار کنم با توجه به اینکه صرفاً با نوشیدن سه لیوان آب در یک یا سه نوبت عذرم برطرف می‌شود آیا با این وضعیت می‌توانم روزه‌ام را ادامه بدهم؟

ج) اگر جلوگیری از بیماری کلیه مستلزم نوشیدن آب یا سایر مایعات در طول روز باشد، روزه گرفتن بر شما واجب نیست و بلکه جایز هم نیست و با فرض نوشیدن آب، روزه باطل می‌شود.

روزه بیماران دیابتی

۱۸۱. از آن‌جا که مبتلایان به مرض قند مجبورند هر روز یک یا دو بار آمپول انسولین تزریق کنند و نباید در وعده‌های غذایی آن‌ها تأخیر و فاصله بیفتد، زیرا باعث پایین آمدن میزان قند خون و در نتیجه نوعی تشنج و بیهوشی می‌شود، لذا گاهی پزشکان به آن‌ها توصیه می‌کنند که در روز چهار نوبت غذا بخورند، خواهشمندیم نظر شریف خود را درباره روزه این افراد بیان فرمایید.

ج) اگر بدانند که خودداری از خوردن و آشامیدن از طلوع فجر تا غروب، به آنان ضرر می‌رساند یا خوف ضرر داشته باشند، روزه گرفتن بر آن‌ها واجب نبوده و بلکه جایز نیست.

خوردن قرص در حال روزه

۱۸۲. آیا خوردن قرص فشار خون در حال روزه جایز است یا خیر؟

ج) اگر خوردن آن در ماه رمضان برای درمان فشار خون ضروری باشد، اشکال ندارد، ولی با خوردن آن روزه باطل می‌شود.

۱۸۳. اگر من و بعضی از مردم بر این عقیده باشیم که بر استفاده از قرص‌ها جهت مداوا عنوان خوردن و آشامیدن صدق نمی‌کند، آیا عمل به آن جایز است و به روزه‌ام ضرر نمی‌زند؟

ج) خوردن قرص روزه را باطل می‌کند.

اضطرار به مصرف مرتب دارو در ماه رمضان

۱۸۴. آیا کسی که بیمار می‌باشد و طبق دستور پزشک باید در بین روز سه بار قرص مصرف نماید می‌تواند روزه بگیرد؟
ج) نمی‌تواند روزه بگیرد.

تنفس مصنوعی

۱۸۵. آیا تنفس مصنوعی با دستگاه روزه را باطل می‌کند؟
ج) تنفس مصنوعی با دستگاه موجب بطلان روزه نمی‌شود.

استفاده از اسپری تنگی نفس

۱۸۶. نوعی داروی طبی برای اشخاص مبتلا به تنگی نفس شدید وجود دارد که عبارت است از یک قوطی که در آن مایع فشرده شده وجود دارد و با فشار دادن آن داروی مایع به صورت پودر گاز از طریق دهان وارد ریه شخص بیمار شده و موجب تسکین حال وی می‌گردد. گاهی بیمار مجبور می‌شود در یک روز چندین

بار از آن استفاده کند، آیا با وجود استفاده از این دارو، روزه گرفتن جایز است؟ با توجه به این که بدون استفاده از آن روزه گرفتن غیرممکن و یا بسیار سخت خواهد بود.

ج) استفاده از وسیله مذکور اگر صرفاً برای بازکردن راه تنفسی بدون دارو باشد و یا همراه با دارویی است که به صورت پودر به ریه‌ها پاشیده می‌شود، مضرّ به روزه نیست.

۱۸۷. من مبتلا به بیماری ریوی هستم و نمی‌توانم بدون دارو باشم مخصوصاً وقتی بیماری‌ام شدید می‌شود. داروی من هم به شکل اسپری است و وقتی دچار نفس تنگی می‌شوم از دستگاه هم استفاده می‌کنم. آیا می‌توانم در حال روزه از دارو استفاده کنم؟

ج) استفاده از اسپری تا وقتی همراهی آن با آنچه خوردن و بلعیدن - هنگام رسیدن به حلق - صدق می‌کند محرز نشود، ضرری به صحت روزه نمی‌زند و ظاهر آن است که چنین چیزی احراز نمی‌شود و صرف شک برای منع استفاده از آن کافی نیست.

تزریق در حال روزه

تزریق واکسن

۱۸۸. زدن واکسن هیپاتیت وقتی که روزه هستیم چه حکمی دارد؟ آیا روزه را باطل می‌کند؟

ج) اگر تزریق به عضله باشد، مانع ندارد.

تزریق آمپول و سرم

۱۸۹. نظر شریف جناب عالی درباره تزریق آمپول و سایر تزریقات نسبت به روزه‌داران در ماه مبارک رمضان، چیست؟

ج) احتیاط واجب آن است که روزه‌دار از آمپول‌های مقوی یا مغذی و هر آمپولی که در رگ تزریق می‌شود و نیز انواع سرم‌ها خودداری کند، لکن آمپول‌های دارویی که در عضله تزریق می‌شود و نیز آمپول‌هایی که برای بی‌حس کردن به کار می‌رود، مانعی ندارد.

۱۹۰. حکم تزریق سرم در حال روزه ماه رمضان چیست؟

ج) بنابر احتیاط واجب، باید از تزریق سرم خودداری کند؛ خواه جنبه غذایی و تقویتی داشته باشد، یا جنبه دوائی و مانند آن.

تزریق خون

۱۹۱. بیماری تالاسمی دارم و مجبورم که خون بزنم، روزه‌ام را گرفته‌ام. آیا روزه‌ام درست است یا این که باید قضای آن را به‌جا بیاورم؟

ج) تزریق خون به احتیاط واجب موجب بطلان روزه است.

خروج خون در حال روزه

۱۹۲. آیا خارج کردن خون از بدن در ماه رمضان از مبطلات روزه است؟

ج) جزو مبطلات روزه نیست، ولی خارج کردن خونی که موجب ضعف شود - با حجامت و غیره - برای روزه‌دار کراهت دارد.

احکام دندان پزشکی

ترمیم یا کشیدن دندان فرد روزه‌دار

۱۹۳. آیا کارهای دندانپزشکی از قبیل کشیدن دندان، عصب کشی، بی‌حسی، پر کردن، روزه را باطل می‌کند؟
(ج) اگر چیزی وارد حلق نشود، روزه صحیح است.

خون آمدن از دهان روزه‌دار

۱۹۴. آیا اگر از دهان شخص روزه‌دار خون بیاید، روزه‌اش باطل می‌شود؟
(ج) روزه به سبب آن باطل نمی‌شود، ولی واجب است که از رسیدن خون به حلق جلوگیری کند.

خون لته و دندان

۱۹۵. اگر از دهان و لته‌ها خون بیاید موقع ماه مبارک رمضان آیا باید داخل دهان را هم تطهیر کرد؟
(ج) بلعیدن آن جایز نیست و اگر در حال روزه عمداً ببلعد حکم افطار به حرام را دارد و شستن داخل دهان لازم نیست.

شک در فرو بردن خون لته در حال روزه

۱۹۶. من در بیشتر روزها آب دهانم با خونی که از لته‌هایم می‌آید مخلوط می‌شود و گاهی نمی‌دانم آب دهانی که فرو می‌برم همراه با خون است یا خیر؟ روزه‌ام با این حال چه حکمی دارد؟
(ج) اگر خون لته در آب دهان مستهلک شود، محکوم به طهارت است و

احکام پزشکی روزه ۶۱

بلعیدن آن اشکال ندارد و مبطل روزه نیست، و همچنین در صورت شک در همراه بودن آب دهان با خون، فرو بردن آن اشکال ندارد و به صحت روزه ضرر نمی‌زند.

استفاده از نگهدارنده دندان

۱۹۷. حکم استفاده از وسیله نگهدارنده متحرک برای دندان‌ها در حال روزه چیست؟
ج) مانعی ندارد.

احکام بانوان

شیر دهی و بارداری بانوان

روزه زن باردار

۱۹۸. آیا روزه گرفتن بر زن بارداری که نمی‌داند روزه برای جنین او ضرر دارد یا خیر، واجب است؟

ج) اگر بر اثر روزه، خوف ضرر بر جنین داشته باشد و خوف وی هم دارای منشأ عقلایی باشد، افطار بر او واجب است و در غیر این صورت واجب است که روزه بگیرد.

روزه زن باردار و شیرده با ترس از ضرر

۱۹۹. زنی که کودک خود را شیر می‌داده و باردار هم بوده و در همان حال روزه ماه رمضان را هم گرفته است، و هنگام زایمان فرزندش مرده به دنیا آمد، اگر از ابتدا احتمال ضرر را می‌داده و در عین حال روزه گرفته است:

الف. آیا روزه‌اش صحیح است یا خیر؟

ب. آیا دیه بر ذمه او هست یا خیر؟

ج. اگر احتمال ضرر نمی‌داده، ولی بعداً معلوم شده که روزه گرفتن برای جنین ضرر داشته، چه حکمی دارد؟

ج) اگر با وجود خوف از ضرری که دارای منشأ عقلایی است، روزه گرفته باشد و یا بعداً برایش معلوم شود که روزه برای وی یا برای جنین‌اش ضرر داشته، روزه‌اش صحیح نیست و قضای آن بر او واجب است، ولی ثبوت دیه جنین متوقف بر این است که ثابت شود فوت جنین مستند به روزه گرفتن وی است.

۲۰۰. اگر روزه در ماه رمضان برای خود زن حامل یا شیرده ضرر دارد و این ضرر داشتن تا ماه رمضان سال بعد ادامه پیدا کند، آیا این هم حکم بیمار را دارد و قضا ساقط است و پرداخت فدیة کفایت می‌کند؟
(ج) حکم بیمار را دارد.

عادت ماهیانه بانوان

حائض شدن در حال روزه

۲۰۱. اگر زن در ماه مبارک رمضان دو ساعت یا کمتر مانده به اذان مغرب حیض شود، آیا روزه‌اش باطل می‌شود؟
(ج) روزه‌اش باطل است.

۲۰۲. اگر زنی که به خاطر نذر روزه روز معینی روزه‌دار است، در حال روزه حیض شود، چه تکلیفی دارد؟

(ج) روزه‌اش با عادت شدن، ولو در یک جزء از روز باشد، باطل می‌شود و قضای آن روز بعد از پاک شدن بر او واجب است.

۲۰۳. زنی که می‌خواهد شصت روز روزه کفاره بگیرد و در اثناء به روزهای عادت ماهانه و امثال آن می‌رسد چه باید بکند؟

(ج) پس از پایان آن روزها می‌تواند بقیه‌ی روزه‌ها را بگیرد و لازم نیست آنها را از سر بگیرد.

پاک شدن از حیض پیش از اذان صبح

۲۰۴. اگر زن حائض در ماه رمضان، پیش از اذان صبح از حیض پاک شود، تکلیف او چیست؟

ج) اگر برای غسل وقت دارد، باید غسل کند و اگر وقت تنگ است، باید تیمّم کند و روزه‌اش صحیح است. و اگر از روی عمد، غسل یا تیمّم نکند، روزه‌اش باطل است و باید کفّاره بدهد.

علم به پاک شدن از حیض در اثنای روز ماه رمضان

۲۰۵. اگر زنی بعلت عدم اطمینان به پاکی از حیض، در سحر ماه رمضان غسل نکند و در بین روز متوجه شود که پاک شده بوده آیا تکلیفش در این روز امساک است؟

ج) در فرض سؤال اگر مفطری را مرتکب نشده، نیت روزه می‌کند و بنا بر احتیاط واجب این روز را قضا نماید اما در صورت ارتکاب مفطر کفّاره آن روز بر او واجب نیست.

احکام روزهی مسافر

توجه: آن چه این جا آمده، برخی از احکام اختصاصی روزهی مسافر می باشد. جهت اطلاع از سایر احکام سفر (وطن، قصد اقامت، سفر شغلی و ...) به جزوه «احکام سفر» مراجعه فرمایید.

۲۰۶. کسی که در ماه رمضان مسافرت می کند در هر موردی که نماز را باید شکسته بخواند نباید روزه بگیرد. و در هر مورد که باید نماز را چهار رکعتی (تمام) بخواند، مانند مسافری که ده روز در یک محل قصد ماندن می کند یا اینکه مسافرت شغل اوست، واجب است روزه را نیز به جا بیاورد.

۲۰۷. مسافرت در ماه رمضان هر چند برای فرار از روزه باشد جایز است. البته بهتر است به سفر نرود مگر این که سفر برای کار نیکو یا لازمی باشد.

سفر برای فرار از روزه

۲۰۸. آیا مسافرت عمدی در ماه رمضان به قصد افطار و فرار از روزه گرفتن، جایز است؟

ج. مسافرت در ماه رمضان اشکال ندارد، و در صورت مسافرت، ولو این که برای فرار از روزه باشد، افطار بر او واجب است.

۲۰۹. کسی که در ماه رمضان مسافرت کرده، آیا علاوه بر قضا، باید کفّاره هم بدهد؟

ج) خیر، تنها قضای روزه ها واجب است و کفّاره ندارد؛ ولی اگر قضای روزه ها را تا ماه رمضان سال بعد به تأخیر اندازد، به جهت تأخیر، باید برای هر روز یک مدّ طعام کفّاره بدهد.

روزه قضا و سفر در تنگی وقت

۲۱۰. شخصی که روزه‌ی معینی بر عهده‌ی او می‌باشد و یا اینکه چند روز قضا دارد و وقت آن ضیق شده است، می‌تواند به سفر برود؟ و اگر در سفر است، آیا لازم است قبل از ماه رمضان از سفر مراجعت کند و روزه‌هایش را بگیرد؟ (ج) رفتن به سفر برای او اشکال ندارد و اگر در سفر است لازم نیست مراجعت کند که آن روز یا چند روز را روزه بگیرد؛ چون کسی که در سفر است، روزه از او برداشته شده است همانند ماه مبارک، و تفاوتی هم بین اقسام روزه نیست.

روزه قضا در سفر

۲۱۱. آیا گرفتن روزه‌های قضا، در سفر صحیح است؟ (ج) خیر، جایز نیست.

روزه مستحبی برای مسافر

۲۱۲. آیا مسافر می‌تواند روزه مستحبی بگیرد؟ (ج) خیر، گرفتن روزه مستحبی در سفر جایز نیست؛ مگر در مدینه طیبه که برای بر آورده شدن حاجت، می‌تواند سه روز، روزه مستحبی بگیرد و احتیاط آن است که روز چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه را اختیار کند.

روزه طلاب در سفرهای تبلیغی

۲۱۳. اگر یکی از طلاب علوم دینی قصد داشته باشد تبلیغ را شغل خود قرار دهد، آیا با این فرض می‌تواند در سفر نماز خود را تمام بخواند و روزه هم بگیرد؟ اگر شخصی برای کاری غیر از تبلیغ و ارشاد یا امر به معروف و نهی از منکر مسافرت نماید، نماز و روزه‌اش چه حکمی دارد؟

ج) اگر عرفاً تبلیغ و ارشاد یا امر به معروف و نهی از منکر شغل و کار او محسوب شود، در سفر برای انجام آن کارها حکم مسافری را دارد که به خاطر شغل و کارش سفر می‌کند، و اگر زمانی برای کاری غیر از ارشاد و تبلیغ مسافرت کرد، در آن سفر مانند سایر مسافران نمازش شکسته است و روزه او صحیح نیست.

رفتن به سفر و بازگشت از سفر

رسیدن به محل اقامت بعد از ظهر

۲۱۴. اگر به جایی سفر کنم که قصد دارم ده روز در آن جا بمانم ولی بعد از اذان ظهر به آن جا برسم آیا روزه آن روز صحیح است؟
ج) روزه آن روز صحیح نیست و باید قبل از اذان ظهر در محل اقامت ده روز باشید.

۲۱۵. اگر شخصی بخواهد قبل از زوال به محل اقامتش برسد، ولی در راه به خاطر پیشامد حادثه‌ای نتواند در زمان معین به مقصد برسد، آیا روزه او اشکال دارد و آیا کفاره بر او واجب است یا فقط قضای روزه آن روز را باید به جا آورد؟
ج. روزه‌اش در سفر صحیح نیست و بر او فقط قضای روزه آن روزی که پیش از ظهر به محل اقامتش نرسیده، واجب است و کفاره‌ای هم ندارد.

شک در رسیدن به وطن وقت اذان ظهر

۲۱۶. روزه‌ی مسافری که صبح به مقدار بیشتر از حدّ شرعی (سی کیلومتر) از وطن خود دور می‌شود، اگر قبل از ظهر برگشت ولی شک دارد که به اذان ظهر رسیده یا نه، حکمش چیست؟
ج) در صورت شک، روزه صحیح است.

افطار در وطن و رسیدن به مقصد قبل از غروب

۲۱۷. اگر روزه‌داری هنگام غروب در سرزمینی افطار کرده باشد و سپس با هواپیما به جایی مسافرت کند که خورشید در آن هنوز غروب نکرده است، روزه آن روز او چه حکمی دارد؟ آیا تناول مَفطرات برای او در آن جا قبل از غروب خورشید جایز است؟

ج) روزه او صحیح است و تناول مَفطرات در آن مکان قبل از غروب خورشید با فرض این‌که در وقت غروب در سرزمین خود افطار کرده، برای او جایز است.

اختلاف مبدأ و مقصد سفر در رؤیت هلال عید

۲۱۸. من در خارج از کشورم زندگی می‌کنم و در ماه رمضان روزه می‌گیرم ولی دو روز مانده به عید در حالی که ۲۸ روز روزه گرفته‌ام، با پروازی که دو ساعت طول می‌کشد به کشورم برمی‌گردم و در آنجا هلال عید فطر را می‌بینم وظیفه‌ام چیست؟

ج) اگر در بدو ورود به وطن مشخص باشد که آن روز شرعاً روز عید است باید یک روز، روزه، روز، ماه مبارک رمضان را در فرض سؤال قضا کنید.

۲۱۹. در صورت اختلاف افق، اگر شخصی در منطقه‌ای که حلول ماه رمضان ثابت شده روزه گرفته و قبل از تمام شدن ماه به منطقه‌ای سفر کند که بر اساس افقش ماه رمضان یک روز دیرتر حلول کرده و بقیه ماه را در منطقه جدید سپری کند، و در این سال ماه رمضان سی روزه باشد، در این صورت روز آخر ماه رمضان برای او روز سی و یکم می‌شود. آیا باید روزه بگیرد و یا افطار نماید؟

ج) اگر به منطقه‌ای برسد که از ماه رمضان یک روز مانده باشد، واجب است که آن را روزه بگیرد، هرچند ماه رمضان نسبت به تعداد روزهایی که روزه گرفته سی و یک روز شود.

۲۲۰. شخصی از اول ماه رمضان تا بیست و هفتم ماه را در وطن خود (بندر دیر) روزه گرفته و در صبح روز بیست و هشتم به دبی مسافرت کرده و در روز بیست و نهم به آنجا رسیده و متوجه شده که در آنجا عید اعلام شده است، او اکنون به وطن خود برگشته، آیا قضای روزه‌هایی که از وی فوت شده، واجب است؟ اگر یک روز قضا نماید، ماه رمضان نسبت به او بیست و هشت روز می‌شود و اگر بخواهد دو روز قضا کند، روز بیست و نهم در جایی بوده که در آنجا عید اعلام شده بود، این شخص چه حکمی دارد؟

ج) در فرض سؤال قضای دو روز بر او واجب است.

نذر روزه در سفر

روزه مستحبی با نذر در سفر

۲۲۱. ۱. اگر خورشید طلوع کرده و کسی تصمیم به روزه مستحبی داشته باشد و بداند که بعد از ساعتی قبل از ظهر به سفر می‌رود، آیا می‌تواند نذر روزه کرده و روزه بگیرد و مسافرت ضرری به روزه‌اش نزند؟

۲. اگر در حال سفر و در روز تصمیم به روزه مستحبی بگیرد، آیا همین که نذر روزه کند و بلافاصله روزه بگیرد کفایت می‌کند و روزه‌اش صحیح است؟

۳. آیا در روزه نذری (لله علیّ که امروز را روزه بگیرم) شرط است که نذر قبل از فجر (اذان صبح) باشد، یا اینکه بعد از فجر و هر وقتی تا قبل از غروب هم مجزی است؟

ج) در روزه نذری بنابر احتیاط واجب باید نذر در حضر (غیر سفر) و قبل از طلوع فجر روزی باشد که قصد روزه گرفتن دارید، بنابراین نذر در روز نسبت به روزه همان روز، و یا نذر روزه در حال سفر بنابر احتیاط واجب صحیح نیست.

۲۲۲. شخصی که مفطری انجام نداده، در سفر مثلاً در ساعت ده نذر می‌کند که امروز را روزه می‌گیرم، آیا نذر او صحیح است یا باید نذر قبل از سفر و قبل از طلوع فجر باشد؟

ج) روزه مستحبی در سفر که با نذر صحیح است، بنابر احتیاط واجب مشروط است به این که نذر در حضر منعقد شده باشد.

نذر روزه در سفر در ماه رمضان

۲۲۳. کسی که در ماه رمضان در سفر است، آیا می‌تواند نذر کند روزه بگیرد؟

ج) خیر، جایز نیست.

نذره روزه در سفر با داشتن روزه قضا

۲۲۴. با وجود این که روزه قضا دارم، آیا می‌توانم روزه نذری بگیرم؟ مثلاً نذر کنم که اگر خداوند در روز عرفه نصیبم گرداند که به زیارت حضرت زینب (سلام الله علیها) بروم، آن روز را روزه بگیرم. آیا چنین نذری صحیح است؟ چون آن‌جا مسافرم و روزه قضا هم به گردنم هست.

ج) اگر در حضر (قبل از سفر) نذر کنید که در روز معینی در سفر روزه بگیرید، نذر و روزه نذری تان صحیح است، هر چند قضای روزه واجب بر عهده تان باشد.

زکات فطره

شرایط وجوب زکات فطره

زکات فطره میهمان

۲۲۵. میهمانی که فقط شب عید فطر به خانه انسان بیاید، تکلیف فطره‌اش چه می‌شود؟

(ج) فطره او بر عهده صاحب خانه نیست.

۲۲۶. اگر انسان شب عید فطر میهمان داشته باشد و صبح متوجه شود که عید بوده؛ آیا فطره آنها بر او واجب است؟

(ج) ناآگاهی از رؤیت هلال، تأثیری در حکم پرداخت فطره ندارد لکن گذشت که فطره میهمان یک شبه بر عهده خودش می‌باشد.

۲۲۷. اگر میهمان فطره خودش را بدهد، آیا از عهده صاحب خانه ساقط می‌شود؟
(ج) در فرضی که نان خور محسوب شود اگر با اجازه صاحب خانه و از طرف او فطره خودش را بدهد، از عهده میزبان ساقط می‌شود.

زکات فطره فقیر

۲۲۸. آیا پرداخت زکات فطره بر کسی که توان مالی ندارد، واجب است؟

(ج) اگر فقیر باشد، زکات فطره بر او واجب نیست و اگر سه کیلو گندم و مانند آن و یا قیمت آنها را دارد، مستحب است آن را به عنوان زکات فطره بدهد و چنانچه افرادی تحت تکفل دارد، می‌تواند آن را به قصد فطره، بین نفرات خانواده دست گردان کنند و بهتر است نفر آخر، آن را به کسی بدهد که از خودشان نباشد.

زکات فطره زن تأمین کننده مخارج زندگی

۲۲۹. اگر زن به جهت نیاز شوهر، در تأمین مخارج زندگی کمک کند؛ چه کسی باید زکات فطره آنها را بدهد؟

ج) اگر زن نان خور شوهر محسوب شود، باید شوهر در صورت توانایی زکات فطره خود و همسرش را بدهد و اگر زن نان خور شوهر و کس دیگری نباشد، باید خودش زکات فطره اش را بدهد.

زکات فطره زن ناشزه

۲۳۰. زنی که از تمکین شوهر خود داری می کند، آیا زکات فطره او از شوهرش برداشته می شود؟

ج) خیر، باید شوهرش زکات فطره او را بدهد؛ مگر آنکه نان خور شخص دیگری باشد.

عدم پرداخت فطره و تکلیف زن و فرزند

۲۳۱. پدری که زکات فطره نمی دهد، تکلیف زن و فرزند او چه می شود؟

ج) بر آنان تکلیفی نیست و لازم نیست فطره بدهند.

جنس و مقدار زکات فطره

جنس زکات فطره

۲۳۲. زکات فطره را باید از قوت متعارف داد، یا قوت شرعی؟

ج) اگر از گندم، جو، خرما، برنج و مانند اینها داده شود، کفایت می کند و منحصر به قوت غالب نیست.

مقدار زکات فطره

۲۳۳. مقدار فطره چقدر است؟

(ج) شخص باید برای خودش و کسانی که نان خور او محسوب می‌شوند، برای هر نفر سه کیلو از خوراک مردم (مانند گندم، جو، خرما، کشمش، برنج، ذرت و یا مانند اینها) و یا پول یکی از آنها را به مستحق بدهد.

زمان و مکان پرداخت زکات فطره

زمان کنار گذاشتن فطره

۲۳۴. زمان کنار گذاشتن فطره و پرداخت آن چه موقع است؟

(ج) بعد از اثبات حلول ماه شوال می‌تواند آن را کنار بگذارد اگر نماز عید فطر می‌خواند، بنابر احتیاط واجب باید پیش از نماز پرداخت کند یا کنار بگذارد و اگر نماز عید نمی‌خواند، تا ظهر روز عید فطر مهلت دارد.

کنار گذاشتن فطره و تصرف در آن

۲۳۵. اگر شخص فطره را کنار بگذارد، می‌تواند از آن استفاده کند و بعد به جای آن مال دیگری بگذارد؟

(ج) خیر، باید همان را که کنار گذاشته، برای فطره بدهد.

پرداخت زکات فطره پیش از ماه رمضان

۲۳۶. آیا جایز است پیش از ماه رمضان، فطره را به فقیر داد؟

(ج) خیر، کفایت نمی‌کند؛ ولی می‌تواند آن را به عنوان قرض به او بدهد و در روز عید فطر، طلب خود را بابت فطره حساب کند.

انتقال زکات فطره

۲۳۷. جایز است زکات فطره را در شهر دیگری بدهیم؟
(ج) اگر در محل و شهر خودش مستحق پیدا نشود، می تواند آن را به شهر دیگری ببرد.

پرداخت زکات فطره قبل از عید

۲۳۸. اگر در کشور دیگری افراد مستحق و نیازمندتری باشند، آیا پرداخت زکات فطره چند روز قبل از عید برای رساندن به این مستحقین جایز است؟ اگر این کار به صورت تلفنی به شخصی باشد که وقتی به کشورم بازگشت معادل آن چه را به مستحقین داده به وی بدهم، چه طور؟
(ج) وکیل کردن دیگری جهت پرداخت فطریه از طرف شما مانعی ندارد، و در وکالت بین آن چه ذکر شد تفاوتی وجود ندارد؛ ولی واجب است زکات فطره در وقت خودش داده شود.

فراموشی در پرداخت زکات فطره

۲۳۹. فراموش کرده ایم زکات فطره بپردازیم، حکم آن چیست؟
(ج) اگر زکات فطره نپرداخته اید، از شما ساقط نمی شود و واجب است آن را - بدون نیّت ادا یا قضا - جدا کرده و بپردازید.

مصرف زکات فطره

کیفیت پرداخت زکات فطره

۲۴۰. آیا زکات فطره را می‌توان به خانواده فقیر غیر متدین داد؟
(ج) در زکات فطره، عدالت گیرنده لازم نیست؛ ولی به کسی که آشکارا گناه کبیره انجام می‌دهد، بنابر احتیاط نباید زکات فطره داد.

پرداخت زکات فطره به واجب النفقه

۲۴۱. آیا پدر می‌تواند زکات فطره را به فرزند دانشجوی خود که محتاج است، بدهد؟

(ج) اگر فرزندان فقیر باشند، پدر و مادر باید مخارج واجب آنان را بپردازند و نمی‌توان چیزی از زکات فطره را بابت مخارج زندگی به آنها داد ولی برای ادای دین و یا مایحتاجی که تأمین آن بر پدر واجب نیست اشکال ندارد.

جمع آوری فطریه و توزیع مساوی بین فقرا

۲۴۲. ما - به عنوان مؤسسه خیریه کمک به فقرا و ایتام - بعد از نماز عید در مسجد جامع روستا زکات فطره را جمع‌آوری می‌کنیم. همچنان که می‌دانید قیمت هر صاع (سه‌سهم) متفاوت هست. آیا می‌توانیم کل مبالغی را که به ما می‌رسد جمع کرده و سپس به صورت مساوی بین فقرا تقسیم کنیم. مثلاً به یک فقیر بیست صاع و نصف یا کمتر و بیشتر از نصف بدهیم؟

(ج) احتیاط واجب آن است که به فقیر کمتر از یک صاع یا قیمتش داده نشود، هرچند جماعتی باشند که مقدار فطریه به همه آنان نرسد؛ و جایز

است که به هر فقیر چند صاع بلکه به مقدار مخارج سالش داده شود. و احتیاط واجب آن است که بیش از مخارج یک سال به فقیر ندهند و او هم بیشتر نگیرد.

پرداخت زکات فطره به خویشاوندان

۲۴۳. آیا جایز است زکات فطره را به عنوان هدیه، به خویشاوندان آبرومند و مستحق داد؟

ج) می‌تواند به عنوان هدیه بدهد و لازم نیست به او بگوید زکات فطره است؛ ولی باید در نیت قصد زکات کند.

۲۴۴. آیا دادن فطریه به برادر جایز است؟

ج) اگر فقیر باشد جایز است؛ بلکه اختصاص زکات فطره به خویشاوندان و همسایگان و کسانی که به خاطر دین ترک وطن کرده‌اند و فقها و خردمندان و غیر آن‌ها که دارای امتیازاتی باشند، مستحب است.

مصرف زکات فطره در امور فرهنگی

۲۴۵. آیا جایز است زکات فطره را در امور فرهنگی و مذهبی که باعث نشر معارف دین می‌شود صرف کرد؟

ج) صرف زکات فطره در راه نشر معارف دین اشکال ندارد؛ ولی احتیاط این است که آن را به فقیر بدهند.

فطریه سادات

۲۴۶. همسر از سادات می‌باشند با توجه به اینکه فطره ایشان به عهده اینجانب می‌باشد و من نیز سید نیستم و با عنایت به اینکه فطره سادات جداگانه دریافت می‌شود آیا فطره مربوط به همسر را در محل فطره سادات باید قرار داد؟
(ج) ملاک در پرداخت فطره معیل (پرداخت کننده فطره) است نه عیال، بنابراین شما نمی‌توانید فطره خود را به سید پردازید هر چند همسر شما از سادات باشد.

پرداخت فطره به سادات فقیر

۲۴۷. آیا فطره را به سادات فقیر می‌توان داد؟
(ج) غیر سادات نمی‌توانند به سادات فطره پرداخت نمایند.

مصرف زکات فطره در درمان بیمار مستمند

۲۴۸. اگر شخصی وضع مالی خوبی ندارد و برای مداوای بیماری دختر بچه‌اش که هزینه زیادی دارد نیازمند پول است، آیا زکات فطره به او تعلق می‌گیرد؟ و اگر بعداً معلوم شود که اصلاً او مستحق نبوده حکم چیست؟
(ج) اگر فقیر است، زکات فطره بر او واجب نیست و می‌توانید زکات خود را به او بدهید و اگر بفهمید فقیر نبوده چنانچه مالی را که به او داده‌اید از بین نرفته باشد، می‌توانید پس بگیرید و به مستحق بدهید و اگر نتوانید پس بگیرید، باید از مال خودتان فطره را بدهید.

نماز عید فطر

نماز عید در عصر غیبت

۲۴۹. به نظر جناب عالی، نماز عید فطر و قربان و نماز جمعه، از کدام نوع از واجبات است؟

ج) در عصر حاضر نماز عید فطر و قربان واجب نیست، بلکه مستحب است، ولی نماز جمعه واجب تخییری است.

امامت نماز عید از طرف غیر منصوب

۲۵۰. آیا در حال حاضر و بسط ید ولی فقیه، اقامه نماز عید فطر و قربان فقط توسط ولی فقیه و نمایندگان وی که مجاز به اقامه هستند باید انجام شود یا این که ائمه جماعات هم در مساجد و جاهای دیگر می توانند اقامه نمایند؟

ج) اقامه نماز عید برای غیر منصوبان از طرف ولی فقیه به قصد رجا، نه به قصد ورود، اشکال ندارد اگرچه بهتر است که غیر از منصوب از طرف ولی فقیه کسی متصدی اقامه ی آن نشود.

اقامه نماز عید توسط ائمه جماعات مساجد

۲۵۱. در گذشته معمول بود که هر امام جماعتی نماز عید فطر را در مسجد خودش اقامه می کرد، آیا در حال حاضر اقامه نماز عید فطر و قربان توسط ائمه جماعات جایز است؟

ج) جایز است نمایندگان ولی فقیه که از طرف وی مجاز در اقامه نماز عید هستند و همچنین ائمه جمعه منصوب از طرف او نماز عید را در عصر حاضر به صورت جماعت اقامه نمایند، ولی احوط این است که غیر آنان آن

را فردای بخوانند و به جماعت خواندن آن به قصد رجاء نه به قصد ورود، اشکال ندارد. بله، اگر مصلحت اقتضا کند که یک نماز عید در شهر برگزار شود، بهتر است که غیر از امام جمعه منصوب از طرف ولی فقیه، کسی متصدی اقامه آن نشود.

گفتن اقامه قبل از نماز عید فطر

۲۵۲. آیا نماز عید فطر اقامه دارد؟

(ج) اقامه ندارد.

۲۵۳. اگر امام جماعت برای نماز عید فطر، اقامه به جا آورد، نماز او و سایر نمازگزاران چه حکمی دارد؟

(ج) به صحت نماز عید امام جماعت و مأمومین ضرری نمی‌رساند.

رسیدن به رکعت دوم نماز جمعه یا عید

۲۵۴. اگر کسی به رکعت دوم نماز عید فطر یا قربان و رکعت دوم نماز جمعه برسد چه وظیفه‌ای دارد؟

(ج) باقی نماز را خودش به جا آورد.

کم یا زیاد کردن قنوت‌های نماز عید

۲۵۵. آیا کم و زیاد کردن قنوت‌های نماز عید باعث بطلان آن می‌شود؟

(ج) اگر مراد از کم و زیاد نمودن، کوتاه یا طولانی خواندن قنوت‌ها است این کار موجب بطلان نمی‌شود و اگر مراد کم یا زیاد نمودن تعداد آن‌ها است، باید نماز را همان‌طور که در کتب فقهی بیان شده، به جا آورد.

شک در قنوت نماز عید

۲۵۶. اگر شخصی در تعداد قنوت‌های نمازهای عید سعید فطر و قربان شک کند که آیا پنج قنوت خوانده یا چهار قنوت، نمازش چه حکمی دارد؟
(ج) اگر از محل آن تجاوز نکرده، بنا را بر اقل بگذارد.

تأخیر انداختن عید برای حفظ وحدت

۲۵۷. آیا جایز است برای حفظ وحدت نماز عید را تا روز بعد تأخیر انداخت؟
مخصوصاً که برخی روایات دلالت بر جواز اقامه نماز عید در روز دوم و سوم دارند.
(ج) به هر حال، انجام آن به قصد رجا در روز دوم مانعی ندارد.

قضای نماز عید فطر

۲۵۸. آیا نماز عید فطر قضا دارد؟
(ج) قضا ندارد.

روزه قضا

جاهایی که فقط قضا واجب است

۲۵۹. کسی که در روز ماه رمضان نیت روزه نمی‌کند، یا از روی ریا روزه می‌گیرد ولی هیچ‌یک از کارهایی را که موجب باطل شدن روزه است انجام نمی‌دهد، قضای آن روز بر او واجب است ولی کفاره واجب نیست.
۲۶۰. کسی که در ماه رمضان غسل جنابت را فراموش کرده و با حال جنابت یک یا چند روز، روزه بگیرد قضای آن روزها بر او واجب است.

۲۶۱. اگر در سحر ماه رمضان بدون اینکه تحقیق کند صبح شده یا نه، کاری که روزه را باطل می‌کند انجام دهد، سپس معلوم شود که در آن هنگام صبح شده بوده است، باید قضای آن روز را بگیرد. ولی اگر تحقیق کند و بداند که صبح نشده و چیزی بخورد، و بعد معلوم شود که صبح بوده است قضای آن روز بر او واجب نیست.

۲۶۲. اگر در روز ماه رمضان بخاطر تاریکی هوا یقین کند که مغرب شده یا کسی که خبر او شرعاً حجت است بگوید مغرب شده، و افطار کند سپس معلوم شود که هنوز در آن هنگام مغرب نبوده است، باید قضای آن روز را بجا آورد.

۲۶۳. اگر بر اثر ابر گمان کند که مغرب شده و افطار کند، بعد معلوم شود که مغرب نبوده است، قضای آن روز بر او واجب نیست.

۲۶۴. در سحر ماه رمضان تا وقتی یقین به طلوع فجر نکرده است می‌تواند کارهایی را که موجب باطل شدن روزه است انجام دهد ولی اگر بعداً معلوم شد که در آن هنگام صبح شده بوده است حکم آن گفته شد.

۲۶۵. در روز ماه رمضان تا وقتی یقین به فرا رسیدن مغرب نکرده باشد نمی‌تواند افطار کند و اگر با یقین به مغرب افطار کرد بعد معلوم شد که مغرب نشده بوده است، حکم آن در مسائل قبل گفته شد.

۲۶۶. اگر روزه‌دار در هنگام وضو که مستحب است قدری آب در دهان بگرداند و مضمضه کند، این کار را کرد و آب بی‌اختیار فرو داده شد روزه‌اش صحیح است و قضا بر او واجب نیست. ولی اگر این کار را نه برای وضو بلکه برای خنک شدن و امثال آن انجام داد و آب بی‌اختیار به حلق او فرو رفت، باید قضای آن روز را به‌جا آورد.

احکام قضای روزه

۲۶۷. کسی که یک یا چند روز بیهوش و در حال اغماء بوده و روزه‌ی واجب از او فوت شده، لازم نیست قضای روزه‌ی آن روزها را به جا آورد.

۲۶۸. کسی که بخاطر مستی روزه از او فوت شده، مانند اینکه بر اثر مستی نیت روزه نکرده هر چند هم‌همی روز را امساک کرده باشد، قضای روزه‌ئی که از او فوت شده واجب است.

۲۶۹. کسی که نیت روزه کرده ولی سپس مست شده و همه یا بخشی از روز را با حال مستی گذرانیده بنا به احتیاط باید روزه‌ی آن روز را قضا کند، مخصوصاً در مستی‌های شدید که موجب زائل شدن عقل است. و در این مسئله و مسأله‌ی قبل فرقی نیست میان این که صرف ماده‌ی سکرآور برای او حرام باشد یا به خاطر بیماری یا بی‌اطلاعی از موضوع، حلال بوده باشد.

۲۷۰. زن باید ایامی را که بخاطر عادت ماهیانه و یا زایمان روزه نگرفته پس از ماه رمضان قضا کند.

۲۷۱. کسی که چند روز از ماه رمضان را بخاطر عذری روزه نگرفته، و تعداد آن روزها را نمی‌داند مثلاً نمی‌داند که آیا در روز بیست و پنجم ماه رمضان به سفر رفته تا روزهایی که از او فوت شده مثلاً شش روز باشد یا در روز بیست و ششم رفته که پنج روز باشد، می‌تواند مقدار کمتر را قضا کند و اما در صورتی که هنگام شروع عذر (مثلاً سفر) را می‌داند، مثلاً می‌داند که در روز پنجم ماه به سفر رفته ولی نمی‌داند که در شب دهم برگشته تا پنج روز فوت شده باشد یا شب یازدهم برگشته تا شش روز فوت شده باشد، در این صورت احتیاط آن است که مقدار بیشتر را قضا کند.

۲۷۲. اگر از چند ماه رمضان روزه‌ی قضا داشته باشد، قضای هر کدام را که اول بگیرد مانع ندارد، ولی اگر وقت قضای آخرین ماه رمضان تنگ باشد، مثلاً پنج روز

از رمضان آخر قضا داشته باشد و پنج روز هم به ماه رمضان باقی مانده باشد در این صورت احتیاط آن است که قضای رمضان آخر را بگیرد.

۲۷۳. کسی که قضای روزه‌ی ماه رمضان را می‌گیرد در صورتی که وقت قضای او تنگ نباشد می‌تواند پیش از ظهر روزه‌ی خود را باطل کند، و اگر وقت تنگ است یعنی فقط به عدد روزه‌های قضا تا ماه رمضان آینده وقت دارد، احتیاط آن است که روزه را در پیش از ظهر هم باطل نکند.

۲۷۴. کسی که به‌خاطر بیماری روزه ماه رمضان را نگرفته، اگر بیماری‌اش تا ماه رمضان آینده ادامه یافت، قضای رمضان گذشته از او ساقط می‌شود و باید برای هر روز یک مدّ طعام بدهد.

۲۷۵. کسی که بخاطر سفر، روزه‌ی ماه رمضان را نگرفته، اگر تا ماه رمضان سال بعد در وضعیت سفر باشد قضای رمضان گذشته از او ساقط نمی‌شود و باید بعداً آن را به‌جا آورد، و احتیاط مستحب آن است که کفاره نیز بدهد.

۲۷۶. اگر در ماه رمضان به‌سبب عذری روزه نگیرد و بعد از رمضان عذر او برطرف شود و با این حال قضای روزه‌ی خود را بجا نیاورد تا ماه رمضان آینده فرا برسد، باید روزه را قضا کند و برای هر روز یک (مدّ) طعام بدهد.

۲۷۷. اگر قضای روزه‌ی رمضان را چند سال به تأخیر بیندازد باید قضا را بگیرد و بخاطر تأخیر از سال اول کفاره (یک مدّ طعام) بدهد، ولی بخاطر تأخیر سال‌های بعد چیزی بر او واجب نمی‌شود.

۲۷۸. کسی که باید برای هر روز یک مدّ طعام بدهد می‌تواند کفاره‌ی چند روز را به یک فقیر بدهد.

۲۷۹. اگر پدر و نیز بنابر احتیاط واجب، مادر روزه‌ی خود را به‌خاطر عذری - غیر از سفر - به‌جای نیاورده و با این‌که می‌توانسته آن را قضا کند، قضا نیز نکرده است بر پسر بزرگتر آنان واجب است که پس از مرگ آنان خودش یا بوسیله‌ی اجیر،

قضای آن روزه را به جا بیاورد. و اما آنچه به خاطر سفر به جا نیاورده‌اند واجب است حتی در صورتی که فرصت و امکان قضا را هم نیافته‌اند، آن را قضا کند. ۲۸۰. روزه‌هایی را که پدر و مادر عمداً به جا نیاورده‌اند بنا بر احتیاط باید بوسیله‌ی پسر بزرگتر - شخصاً یا با گرفتن اجیر - قضا شود.

روزه مستحبی و نذری با داشتن روزه قضا

۲۸۱. آیا کسی که روزه واجب بر گردن اوست می‌تواند روزه مستحبی بگیرد؟
(ج) کسی که روزه قضای ماه رمضان بر گردن اوست نمی‌تواند روزه مستحبی بگیرد.

۲۸۲. کسی که قضای روزه ماه رمضان بدهکار است، آیا می‌تواند روزه نذر کند؟
(ج) اگر قصد داشته باشد که روزه نذری را بعد از روزه قضا بگیرد نذرش صحیح است.

قضای روزه‌های فوت شده در سفر

۲۸۳. هجده روز روزه به علت مسافرت در ماه رمضان برای انجام مأموریت دینی بر عهده‌ام می‌باشد، وظیفه من چیست؟ آیا قضای آن‌ها بر من واجب است؟
(ج) قضای روزه‌های ماه رمضان که بر اثر مسافرت از شما فوت شده، واجب است.

باطل کردن روزه بر اثر جهل به حکم

۲۸۴. نظر شریف جناب عالی درباره شخصی که بر اثر جهل به مسأله، عمداً روزه‌اش را افطار کرده، چیست؟ آیا فقط قضا بر او واجب است یا این که کفاره هم باید بدهد؟

ج) اگر به سبب بی‌اطلاعی از حکم شرعی، کاری را انجام دهد که روزه را باطل می‌کند - مثل این که نمی‌دانست خوردن دارو نیز مانند سایر خوردنی‌ها روزه را باطل می‌کند و در روز ماه رمضان دارو خورد - روزه‌اش باطل است و باید آن را قضا کند ولی کفاره بر او واجب نیست.

ندانستن تعداد روزه‌های قضا

۲۸۵. کسی که تعداد روزه‌هایی که روزه نگرفته و مقدار نمازهایی را که نخوانده نمی‌داند، وظیفه‌اش چیست؟ کسی هم که نمی‌داند روزه‌اش را بر اثر عذر شرعی افطار کرده و یا عمداً آن را خورده است، چه حکمی دارد؟

ج) جایز است که به قضای آن مقدار از نماز و روزه‌هایش که یقین به فوت آن‌ها دارد، اکتفا نماید، و در صورت شک در افطار عمدی کفاره واجب نیست.

شک در گرفتن روزه قضا

۲۸۶. اگر شک کنم در این که اقدام به گرفتن قضای روزه‌هایی را که بر عهده‌ام بوده، کرده‌ام یا خیر تکلیف من چیست؟

ج) اگر یقین به اشتغال قبلی ذمه خود دارید، واجب است به مقداری که موجب یقین به انجام تکلیف می‌شود، روزه قضا بگیرد.

قادر نبودن بر قضای روزه‌های فوت شده

۲۸۷. بعضی از افراد بر اثر تبلیغات گمراه کننده کمونیست‌ها چندین سال نماز و واجبات خود را ترک کرده‌اند، ولی بعد از پیام تاریخی امام راحل به سران شوروی سابق پی به اشتباه خود بردند و به سوی خداوند توبه نموده‌اند، آن‌ها در حال حاضر قادر به قضای همه آن نمازها و روزه‌ها نیستند، وظیفه آن‌ها چیست؟
(ج) بر آنان واجب است که نمازها و روزه‌های فوت شده را به هر مقدار که قدرت دارند، قضا و هر مقداری که قادر نیستند وصیت نمایند.

فوت روزه بر اثر جهل به علائم بلوغ

۲۸۸. من حدود شش ماه است که به سن تکلیف رسیده‌ام. چند هفته قبل از رسیدن به آن سن فکر می‌کردم تنها علامت بلوغ، تمام کردن پانزده سال هجری قمری است. ولی اکنون کتابی راجع به علامت‌های بلوغ پسران خواندم که در آن علامت‌های دیگری برای بلوغ ذکر شده که در من وجود دارند، ولی زمان پیدایش آن‌ها را نمی‌دانم. آیا در حال حاضر قضای نماز و روزه بر عهده من هست یا خیر؟ با توجه به این که من گاهی نماز می‌خواندم و ماه رمضان سال گذشته را به‌طور کامل روزه گرفته‌ام، وظیفه من در این باره چیست؟

(ج) قضای همه نمازها و روزه‌هایی که یقین به فوت آن‌ها پس از رسیدن به سن بلوغ و تکلیف شرعی دارید، واجب است.

۲۸۹. من قبل از سن ۱۴ سالگی محتمل می‌شدم و نمی‌دانستم که احتلام نشانه بلوغ است لذا تا سن پانزده سالگی روزه نگرفته‌ام. آیا تنها قضای روزه کفایت می‌کند یا کفاره هم دارد؟

(ج) قضای روزه واجب است.

قضای روزه بیمار

استمرار بیماری از ماه رمضان تا رمضان آینده

۲۹۰. من از عینک طبی استفاده می‌کنم و در حال حاضر چشمانم بسیار ضعیف است. هنگامی که به پزشک مراجعه کردم به من گفت که اگر برای تقویت چشمانم تلاش نکنم، ضعیف‌تر خواهند شد، بنا بر این اگر از روزه ماه رمضان معذور باشم، چه وظیفه‌ای دارم؟

ج) اگر روزه برای چشمان شما ضرر دارد، واجب نیست روزه بگیرید، بلکه واجب است افطار کنید و اگر بیماری شما تا ماه رمضان آینده استمرار پیدا کرد، قضای روزه بر شما واجب نیست، ولی واجب است که عوض هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهید.

استمرار چند ساله بیماری و قضای روزه‌ها

۲۹۱. مادرم تقریباً سیزده سال بیمار بود و به همین دلیل نمی‌توانست روزه بگیرد. من دقیقاً اطلاع دارم که علت روزه نگرفتن او احتیاج به مصرف دارو بوده است، امیدواریم ما را راهنمایی فرمایید که آیا قضای روزه‌ها بر او واجب است؟

ج) اگر ناتوانی او از روزه گرفتن بر اثر بیماری بوده، قضا ندارد.

قضای عبادات مبتلایان به آلزایمر

۲۹۲. کسی که بیماری آلزایمر داشته و اکنون فوت کرده آیا نماز و روزه بر او واجب بوده است؟ وظیفه‌ی ما در این باره چیست؟

ج) اگر به حدّی که عنوان جنون بر آن صدق کند نرسیده، نماز و روزه بر او واجب بوده است و در صورتی که از او نماز و روزه فوت شده، قضای آن

بر عهده پسر بزرگتر می‌باشد مگر آنکه نسبت به آن وصیت کرده باشد و از ثلث مال او هم تجاوز نکند که در این صورت می‌توانید برای این کار شخصی را اجیر کنید.

قضای روزه والدین

قضای روزه پدر و مادر

۲۹۳. اگر فرزند بزرگ میّت دختر و فرزند دوم او پسر باشد، آیا قضای نمازها و روزه‌های پدر و مادر بر این پسر واجب است؟

ج) ملاک واجب بودن قضای نماز و روزه پدر و مادر این است که فرزند مذکر از دیگر اولاد ذکور میّت - اگر میّت اولاد ذکور داشته باشد - بزرگتر باشد، و در فرض سؤال قضای نماز و روزه پدر بر پسر که فرزند دوم پدر است، واجب است و قضای نماز و روزه‌ای که از مادر فوت شده، نیز بنا بر احتیاط واجب است.

قضای روزه‌های فوت شده عمدی پدر

۲۹۴. پدری که همه اعمال عبادی خود را عمداً انجام نداده است، آیا بر پسر بزرگ قضای همه نمازها و روزه‌هایی را که پدرش انجام نداده و به پنجاه سال می‌رسد، واجب است؟

ج) اگر ترک نماز و روزه بر اثر طغیان باشد، قضای آنها بر پسر بزرگ واجب نیست. ولی در این صورت هم احتیاط در قضای آنها ترک نشود.

قضای روزه فوت شده پدر بر اثر سکتة مغزی

۲۹۵. پدرم سکتۀ مغزی نموده و مدت دو سال مریض بود و بر اثر سکتۀ قادر به تشخیص خوب و بد نبود، یعنی قدرت تفکر و تعقل از او سلب شده بود. در این دو سال نماز و روزه خود را انجام نداده است. آیا قضاٰی نماز و روزه او بر من که پسر بزرگ خانواده هستم، واجب است؟ البته می‌دانم که اگر وی بیماری‌های مذکور را نداشت، قضاٰی نماز و روزه‌های او بر من واجب بود. امیدوارم مرا در این مسأله راهنمایی فرمایید.

ج) اگر ضعف عقلی وی به حدی که عنوان جنون بر آن صدق کند، نرسیده و در تمام اوقات نماز در حال اغماء نبوده است، قضاٰی نمازها و روزه‌های فوت شده او بر شما واجب است، و گرنه چیزی از بابت آن بر شما نیست.

تقدّم قضاٰی روزه خود یا پدر

۲۹۶. اگر قضاٰی نماز و روزه بر عهده پسر بزرگ باشد و قضاٰی نماز و روزه پدر هم بر آن اضافه گردد، کدام یک مقدّم است؟

ج) در این صورت مخیر است و شروع به انجام هر کدام کند، صحیح است.

فوت پسر بزرگتر

۲۹۷. اگر پسر بزرگ چه بالغ باشد یا غیر بالغ، قبل از پدر فوت کند. آیا قضاٰی نمازهای پدر از فرزندان دیگر ساقط می‌شود؟

ج) تکلیف قضاٰی نماز و روزه پدر بر پسر بزرگی واجب است که هنگام وفات پدر زنده باشد، هر چند فرزند اول یا پسر اول پدر نباشد.

۲۹۸. آیا اگر پسر بزرگ که قضاٰی نماز پدر بر عهده اوست، فوت نماید، انجام آن‌ها بر ذمه وارث پسر بزرگ است یا این‌که به پسر بعدی پدر (برادرِ پسر بزرگ) منتقل می‌شود؟

ج) قضاٰی نماز و روزه پدر که بر پسر بزرگ واجب است، با فوت وی پس

از فوت پدرش، بر پسر و یا برادر او واجب نمی‌شود.

شک در روزه قضای پدر

۲۹۹. پدرم چند سال روزه قضا داشت که نمی‌دانم آنها را به جا آورده یا نه و در این مورد وصیتی هم نکرده است؛ تکلیف پسر ارشد خانواده چیست؟
ج) اگر پسر بزرگ‌تر یقین دارد که پدرش روزه قضا داشته است، باید آنها را به جا آورد.

۳۰۰. من پسر بزرگ خانواده هستم. آیا واجب است برای گرفتن روزه یا خواندن نمازهای قضای پدرم، تا زنده است از او تحقیق کنم یا این‌که بر او واجب است مرا از مقدار آن آگاه نماید؟ در صورتی که مرا مطلع نکند، تکلیف من چیست؟
ج) تفحص و سؤال بر شما واجب نیست، ولی بر پدر واجب است تا فرصت دارد خودش بخواند و اگر نتوانست وصیت نماید. به هر حال پسر بزرگ مکلف است که بعد از فوت پدرش، آن مقدار از نماز و روزه‌هایی را که یقین دارد از پدرش فوت شده است، قضا نماید.

قضای نماز و روزه پدر سنی

۳۰۱. آیا بر پسر بزرگ‌تر شیعه قضای نماز و روزه‌های پدر سنی‌اش واجب است؟
ج) حتی در فرض سؤال قضای نماز و روزه‌های پدرش بر او واجب است.

قضای روزه پدر برای دختر

۳۰۲. اگر پدر، تنها فرزند دختر داشته باشد، آیا بعد از مرگش قضای روزه‌های او، بر دختر بزرگ‌تر واجب است؟
ج) خیر، واجب نیست.

وجوب قضای عبادات پدر بر پسر دوم

۳۰۳. در صورت فوت پسر بزرگ خانواده، آیا قضای عبادات پدر بر پسر دوم نیز واجب می‌شود؟
(ج) تکلیف قضای نماز و روزه پدر بر پسر بزرگی واجب است که هنگام وفات پدر زنده باشد، هر چند فرزند اول یا پسر اول پدر نباشد.

قضای نماز و روزه پدر بر فرزند صغیر یا ممنوع از ارث

۳۰۴. آیا بر فرزند صغیر یا ممنوع از ارث واجب است که نماز و روزه‌ای را که از پدر فوت شده قضا کند؟
(ج) بر ولی (پسر بزرگتر هنگام فوت پدر) واجب است که نماز و روزه‌های فوت شده پدر را قضا کند؛ و بالغ بودن وی هنگام فوت پدر شرط نیست، پس بر فرزند خردسال هم وقتی بزرگ شد واجب است، همچنان که ارث بردن هم شرط نیست و لذا بر کسی که - به خاطر قتل یا کفر و مانند آن - ممنوع از ارث هست نیز واجب است.

تأخیر و سهل انگاری در قضای روزه

تأخیر قضای روزه از روی جهل

۳۰۵. اگر شخصی بر اثر جهل به وجوب قضای روزه تا قبل از ماه رمضان سال آینده قضای روزه‌هایش را به تأخیر اندازد، چه حکمی دارد؟
(ج) فدیة تأخیر قضای روزه تا ماه رمضان سال بعد، بر اثر جهل به وجوب آن ساقط نمی‌شود.

حکم سهل انگاری در قضای روزه

۳۰۶. کسی که در قضای روزه ماه رمضان خود، سهل انگاری کرده و اکنون به جهت بیماری، نمی‌تواند آنها را به جا آورد، تکلیف چیست؟
(ج) اگر در قضای روزه‌ها سهل انگاری کرده و اکنون نمی‌تواند تا رمضان آینده آنها را به جا آورد، باید برای هر روز یک مد طعام به فقیر بدهد و هر زمان توانایی پیدا کرد، باید روزه‌ها را قضا کند.

باطل کردن روزه قضا

۳۰۷. آیا کسی که روزه قضا گرفته، می‌تواند آن را به جهتی باطل کند؟
(ج) اگر پیش از ظهر باشد، اشکال ندارد؛ ولی خوردن آن بعد از ظهر جایز نیست و اگر چنین کند، باید کفاره بدهد و مقدار آن پرداخت ده مد طعام به فقیر (هر نفر یک مد) است و اگر ندارد سه روز روزه بگیرد که بنا به احتیاط واجب پی در پی باشد.

روزه استیجاری

نیابت از شخص زنده در انجام روزه قضا

۳۰۸. پدرم مقداری نماز قضا دارد، ولی قدرت انجام آن را ندارد. آیا بر من که پسر بزرگ خانواده هستم، جایز است در زمان حیات پدرم نمازهای فوت شده او را قضا نمایم و یا شخصی را اجیر کنم تا آن را انجام دهد؟
(ج) نیابت از شخص زنده برای انجام نماز و روزه قضا صحیح نیست.

اجیر گرفتن از ترکه پدر برای روزه‌های وی

۳۰۹. اگر شخصی فوت کند و همه دارایی او خانه‌ای باشد که فرزندان در آن سکونت دارند، و نماز و روزه بر ذمه او باشد و پسر بزرگ او هم به علت کارهای روزانه قادر به قضای آن نباشد، آیا واجب است که این خانه را بفروشند و نماز و روزه او را قضا نمایند؟

(ج) در فرض مرقوم، خانه ملک ورثه است و فروش آن واجب نیست، ولی قضای نماز و روزه‌ای که به عهده پدر است، در هر حالی بر پسر بزرگتر واجب است، مگر در صورتی که میت وصیت به اجیر گرفتن از ثلث ترکه‌اش کرده باشد و ثلث ترکه هم برای انجام همه نماز و روزه‌های او کفایت کند که در این صورت ثلث ترکه باید برای آن مصرف شود.

وظیفه پسر بزرگ نسبت به روزه‌های وصیت شده

۳۱۰. با توجه به این که من پسر بزرگ پدرم هستم و شرعاً باید قضای نماز و روزه‌های او را به‌جا بیاورم، در موردی که قضای نماز و روزه چند سال بر عهده

پدرم باشد، ولی وصیت کرده باشد که فقط قضای نماز و روزه یک سال برای او به جا آورده شود، تکلیف من چیست؟

ج) اگر میت وصیت کرده باشد که قضای نماز و روزه‌های او از ثلث ترکه به جا آورده شود، جایز است از ثلث ترکه، شخصی را برای انجام آن اجیر نمایید و اگر نماز و روزه‌ای که بر ذمه اوست بیشتر از مقداری باشد که وصیت کرده است، بر شما واجب است که آن‌ها را برای او قضا کنید، هر چند با اجیر کردن شخصی از مال خودتان برای انجام آن باشد.

کافی نبودن ترکه برای قضای روزه میت

۳۱۱. شخصی فوت کرده و قضای روزه ماه مبارک رمضان و نماز بر عهده اوست و فرزند ذکوری هم ندارد. مقداری مال به جا گذاشته که برای قضای یکی از نماز و روزه کفایت می‌کند. در این صورت قضای نماز مقدم است یا روزه؟

ج) ترجیحی بین نماز و روزه نیست و بر ورثه واجب نیست که ما ترک وی را صرف قضای نماز و روزه او نمایند، مگر آن که در این باره وصیت کرده باشد، که در این صورت باید به وصیت او در اجیر گرفتن از ثلث ترکه برای قضای نماز و روزه‌اش به هر مقدار که کفایت می‌کند، عمل کنند.

اجیر گرفتن پسر بزرگتر برای قضای روزه پدر

۳۱۲. اگر پسر بزرگ‌تر بخواهد برای روزه‌های پدر از دنیا رفته‌اش، کسی را اجیر کند، آیا می‌تواند از ترکه میت خرج کند؟

ج) خیر، پسر بزرگ‌تر باید خودش روزه‌های پدر را به جا آورد و یا از اموال خود، کسی را اجیر کند و حق ندارد از ترکه میت چیزی خرج کند؛ مگر آن که پدر وصیت کرده باشد.

روزه استیجاری با داشتن کفاره نذر و قسم

۳۱۳. کسی که کفاره نذر و قسم بر عهده اوست، آیا می‌تواند روزه قضای کسی را قبول کند؟
(ج) مانع ندارد.

اجیر شدن با داشتن روزه قضا یا کفاره

۳۱۴. آیا کسی که روزه قضا یا روزه کفاره بر عهده اوست می‌تواند برای کسی روزه استیجاری نیابتی یا تبرّعی بگیرد؟
(ج) در استیجاری مانعی ندارد ولی در تبرّعی محل اشکال است.

تخلف وکیل یا اجیر از انجام عبادت

۳۱۵. زید از طرف برخی افراد، در اجیر گرفتن برای قضای نماز و روزه وکیل شد، یعنی مبلغی پول گرفت تا آن را به افرادی که اجیر می‌شوند بدهد، ولی او در امانت خیانت نمود و کسی را برای آن کار اجیر نکرد و در حال حاضر از عمل خود پشیمان است و می‌خواهد برئ‌الذمه شود، آیا باید عده‌ای را برای آن کار اجیر کند یا این که اجرت آن کار را به قیمت فعلی آن به صاحبانشان برگرداند یا این که فقط به مقدار پولی که دریافت کرده است بدهکار است؟ و در صورتی که خود او اجیر در قضای نماز و روزه باشد و قبل از انجام آن بمیرد، تکلیف چیست؟
(ج) اگر فردی که وکیل در استیجار است قبل از اقدام به اجیر کردن کسی برای قضای نماز یا روزه، مدت وکالتش به پایان برسد، فقط ضامن مالی است که دریافت کرده است و در غیر این صورت مختار است بین این که با پولی که دریافت کرده کسی را برای قضای نماز و روزه اجیر کند و یا وکالت را فسخ نموده و پول را به صاحبش برگرداند و در مورد اختلاف

ارزش پول، بنا بر احتیاط با هم مصالحه کنند و اما شخصی که برای قضای نماز و روزه اجیر شده است، اگر اجیر شده باشد تا خودش آن کار را انجام دهد، در این صورت با وفاتش اجاره فسخ می‌شود و پولی که دریافت کرده باید از ترکه‌اش پرداخت شود. ولی اگر مباشرت خود او در انجام عمل شرط نباشد، مدیون به انجام خود آن کار است و ورثه او باید کسی را از ترکه‌اش برای انجام عمل اجیر کنند البته اگر ترکه‌ای داشته باشد، و الا چیزی در این رابطه بر عهده آنان نیست.

کفاره افطار روزه استیجاری

۳۱۶. اگر کسی برای گرفتن روزه قضای ماه رمضان اجیر شود و بعد از زوال افطار کند، آیا کفاره بر او واجب است یا خیر؟
(ج) کفاره بر او واجب نیست.

وصیت به غیر ورثه جهت روزه قضا

۳۱۷. شهیدی به یکی از دوستانش وصیت نموده که احتیاطاً از طرف وی چند روز روزه قضا بگیرد، ولی ورثه شهید به این مسائل پایبند نیستند و طرح وصیت او هم برای آنها ممکن نیست و روزه گرفتن هم برای دوست آن شهید مشقت دارد، آیا راه حل دیگری وجود دارد؟
(ج) اگر آن شهید به دوست خود وصیت کرده که خودش شخصاً برای او روزه بگیرد، ورثه او در این مورد تکلیفی ندارند، و اگر برای آن فرد روزه گرفتن به نیابت از شهید مشقت دارد، تکلیف از او ساقط است.

کفاره روزه

وجوب کفاره و موارد آن

۳۱۸. کارهایی که روزه را باطل می‌کند، هر گاه عمداً و از روی اختیار باشد، علاوه بر قضای روزه‌ی آن روز، کفاره را نیز بر انسان واجب می‌سازد. بجز در موردی که در مسئله‌ی بعد گفته خواهد شد.

۳۱۹. هر گاه کسی در شب ماه رمضان جنب شود و پس از جنابت به گمان این‌که پیش از اذان صبح بیدار می‌شود و غسل می‌کند، به خواب رود و تا هنگام اذان بیدار نشود، قضای آن روز بر او واجب نیست.

۳۲۰. اگر به سبب بی‌اطلاعی از حکم شرعی، کاری را انجام دهد که روزه را باطل می‌کند - مثل این‌که نمی‌داند خوردن دارو نیز مانند سایر خوردنی‌ها روزه را باطل می‌کند و در روز ماه رمضان دارو خورد - روزه‌اش باطل است و باید آن را قضا کند ولی کفاره بر او واجب نیست.

۳۲۱. اگر به جهتی باطل کردن روزه برای او جایز یا واجب شود، مانند این‌که او را مجبور کنند کاری که روزه را باطل می‌کند انجام دهد، یا برای نجات جان غریق خود را در آب بیندازد، در این صورت کفاره بر او واجب نیست ولی باید قضای آن روز را به‌جا آورد.

۳۲۲. کفاره‌ی روزه‌ی ماه رمضان، در شرع اسلام، یکی از این سه چیز است: آزاد کردن یک برده، دو ماه روزه گرفتن، شصت فقیر را غذا دادن. و چون در این دوران ظاهراً برده‌ای وجود ندارد که بتوان آزاد کرد، مکلف باید یکی از آن دو کار دیگر را انجام دهد.

۳۲۳. غذا دادن به شصت فقیر را می‌توان به دو صورت انجام داد: این‌که با غذای آماده آنان را سیر کند، یا این‌که به هر نفر باندازه ۷۵۰ گرم (یک مدّ) گندم یا آرد یا نان یا برنج یا مانند اینها بدهد.

۳۲۴. اگر هیچ‌یک از سه وظیفه‌ای را که مخیر میان آنها است، نتواند انجام دهد، باید به هر تعداد فقیر که قادر است، غذا بدهد و احتیاط آن است که استغفار نیز بکند. و اگر به هیچ وجه قادر بر دادن غذا به فقرا نیست کافی است که استغفار کند، یعنی با دل و زبان بگوید: استغفرالله (از خداوند بخشایش می‌طلبم).

۳۲۵. کسی که بخاطر عدم توانایی بر روزه و غذا دادن به فقیر، وظیفه‌اش استغفار است، اگر بعدها تمکن پیدا کرد که روزه بگیرد یا به فقرا غذا دهد، احتیاط آن است که این کار را بکند، اگرچه کفایت استغفار، بعید نیست.

۳۲۶. کسی که می‌خواهد دو ماه کفاره‌ی روزه‌ی ماه رمضان را بگیرد باید یک ماه تمام و حداقل یک روز از ماه دوم را پی در پی بگیرد. و اگر بقیه‌ی ماه دوم پی در پی نباشد اشکال ندارد.

۳۲۷. زنی که می‌خواهد شصت روز روزه کفاره بگیرد و در اثناء به روزهای عادت ماهانه و امثال آن می‌رسد پس از پایان آن روزها می‌تواند بقیه‌ی روزها را بگیرد و لازم نیست آنها را از سر بگیرد.

۳۲۸. اگر کسی با آمیزش جنسی حرام یا خوردن و نوشیدن حرام، روزه‌ی خود را در ماه رمضان بشکند، بنابر احتیاط هر سه کفاره (آزاد کردن برده، شصت روز روزه، غذا دادن به شصت فقیر) با هم بر او واجب می‌شود. و اگر هر سه برایش ممکن نباشد هر کدام را که ممکن است باید ادا کند. اگر چه واجب نبودن این احتیاط بعید نیست.

۳۲۹. اگر روزه‌دار، کاری را که باطل کننده‌ی روزه است، در یک روز بیش از یک بار انجام دهد، فقط یک کفاره بر او واجب می‌شود بلی، اگر این کار، آمیزش جنسی یا استمناء باشد احتیاط واجب آن است که به عدد دفعات آمیزش جنسی یا استمناء کفاره بدهد.

۳۳۰. اگر چیزی از اندرون روزه‌دار به دهان او برگردد، نباید آن را دوباره فرو برد، و اگر عمداً فرو برد قضا و کفاره بر او واجب می‌شود.

۱۰۰.....کفاره روزه

۳۳۱. اگر نذر کند که روز معینی را روزه بگیرد، چنانچه در آن روز عمداً روزه نگیرد یا روزه‌اش را باطل کند باید کفاره بدهد و کفاره‌ی نذر همان کفاره‌ی قسم* است.

۳۳۲. اگر روزه‌دار به گفته‌ی کسی که می‌گوید مغرب شده و اعتماد به گفته‌ی او نیست، افطار کند و سپس بفهمد که مغرب نبوده، قضا و کفاره بر او واجب می‌شود.
۳۳۳. کسی که عمداً روزه‌ی خود را باطل کرده اگر پس از آن به سفر برود کفاره از او ساقط نمی‌شود.

۳۳۴. کسی که کفاره بر او واجب شده، لازم نیست که آن را فوراً بدهد، ولی نباید آن را به قدری تأخیر بیندازد که کوتاهی در ادای واجب شمرده شود.

۳۳۵. کفاره‌ی واجب را اگر چند سال بگذرد و ندهد، چیزی بر آن اضافه نمی‌شود.
۳۳۶. کسی که برای کفاره‌ی روزه می‌خواهد به شصت فقیر غذا دهد (به شرحی که در مسائل قبل گفته شد) اگر به شصت فقیر دسترسی ندارد نمی‌تواند سهم دو نفر یا بیشتر را به یک نفر بدهد، بلکه لازم است به تمام شصت نفر به اندازه‌ی سهم هر یک غذا بدهد. البته می‌تواند به عدد افراد خانواده‌ی شخص فقیر مقدار سهم آنان را به او واگذار کند و او آن را مصرف آنان نماید. و در فقیر تفاوتی میان بچه و بزرگ و زن و مرد نیست.

۳۳۷. کسی که برای قضای ماه رمضان روزه گرفته، اگر بعد از ظهر عمداً روزه‌ی خود را باطل کند باید ده فقیر را غذا بدهد و اگر نمی‌تواند سه روز روزه بگیرد.

تفاوت کفاره افطار عمدی با کفاره مریض

۳۳۸. آیا کفاره افطار عمدی روزه، با کفاره مریض تفاوت دارد؟

*. کفاره قسم سیر کردن ده فقیر یا پوشانیدن آن‌هاست

ج) آری، در دو مورد با هم تفاوت دارد: ۱. در مقدار، ۲. در مصرف. در کفاره افطار عمدی روزه، باید برای هر روز شصت فقیر را سیر کند (یا به هر کدام یک مدّ طعام بدهد) و یا دو ماه روزه بگیرد. اما در کفاره مریض، اگر بیماری تا رمضان آینده ادامه داشته باشد، باید برای هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهد.

در کفاره افطار عمدی، اگر به شصت فقیر دسترسی دارد، نمی‌تواند به هر کدام از آنها بیشتر از یک مدّ طعام بدهد؛ ولی در کفاره مریض این امر لازم نیست.

کفاره افطار عمدی روزه قضا

۳۳۹. شخصی ده روز روزه بر عهده دارد و در روز بیستم شعبان شروع به روزه گرفتن می‌کند، آیا در این صورت می‌تواند عمداً روزه خود را قبل یا بعد از زوال، افطار کند؟ در صورتی که قبل یا بعد از زوال افطار نماید، چه مقدار کفاره دارد؟ ج) در فرض مذکور افطار عمدی برای او جایز نیست و اگر عمداً افطار کند، در صورتی که قبل از زوال باشد غیر از کفاره تأخیر، کفاره‌ای بر او واجب نیست و اگر بعد از زوال باشد، کفاره بر او واجب است که عبارت است از غذا دادن به ده مسکین، و در صورت عدم تمکن، واجب است سه روز روزه بگیرد.

روزه نگرفتن در ماه رمضان

۳۴۰. فردی که به مدت صد و بیست روز روزه نگرفته، چه وظیفه‌ای دارد؟ آیا باید برای هر روز شصت روز روزه بگیرد؟ و آیا کفاره بر او واجب است؟
(ج) قضای آن چه از ماه رمضان از او فوت شده، بر او واجب است، و اگر افطار عمدی و بدون عذر شرعی بوده، علاوه بر قضا، کفاره هر روز هم واجب است که عبارت است از شصت روز روزه یا اطعام شصت فقیر و یا دادن شصت مد طعام به شصت مسکین که سهم هر کدام یک مد است.

انجام مُفطر در محل اقامت

۳۴۱. مسافری قصد اقامت ده روز داشته ولی از اقامت منصرف می‌شود و تصمیم می‌گیرد قبل از حلول ماه رمضان به شهرش برگردد ولی به خاطر تأخیر وسایل نقلیه نمی‌تواند برگردد و ماه رمضان در همان شهری که مسافر بوده حلول می‌کند. اگر این شخص در محل اقامت فعلی مُفطری انجام دهد، چه حکمی دارد؟
(ج) اگر بعد از اینکه اقامت ده روز وی تحقق یافته (به این که پس از قصد اقامت یک نماز چهار رکعتی خوانده باشد) روزه بر او واجب است و جایز نیست کاری که روزه را باطل می‌کند انجام دهد، و اگر چنین کاری کرد، کفاره (شصت روز روزه یا اطعام شصت فقیر) بر او واجب می‌شود؛ اما اگر قبل از استقرار اقامت و حکم کامل خواندن نماز از اقامتش منصرف شد، چیزی به عهده‌اش نیست.

باطل کردن روزه با محرّمات

۳۴۲. حکم کسی که با آمیزش جنسی حرام یا استمنا یا خوردن و نوشیدن حرام روزه خود را در ماه رمضان باطل نموده چیست؟
(ج) در فرض مرقوم باید شصت روز روزه بگیرد و یا شصت مسکین را

کفاره روزه..... ۱۰۳

اطعام نماید و احتیاط مستحبّ آن است که هر دو را انجام دهد.

۳۴۳. اگر مکلف علم داشته باشد به این که استمنا روزه را باطل می کند، ولی عمداً

آن را انجام دهد، آیا کفّاره جمع بر او واجب می شود؟

ج) اگر منی هم از او خارج شود، کفّاره جمع بر او واجب نمی شود لکن

احتیاط مستحبّ آن است که کفّاره جمع بپردازد.

تکرار مبطلات روزه

۳۴۴. انسان روزه داری که در یک روز بیش از یکبار کاری که روزه را باطل می کند

انجام دهد وظیفه اش چیست؟

ج) فقط یک کفّاره بر او واجب می شود، بلی اگر این کار آمیزش جنسی یا

استمنا باشد احتیاط واجب آن است که به عدد دفعات آمیزش جنسی یا

استمنا کفّاره بدهد.

قی کردن عمدی

۳۴۵. آیا قی کردن عمدی موجب کفّاره است؟

ج) قی موجب کفّاره است.

کیفیت ادای کفّاره

فوریت در ادای کفّاره

۳۴۶. آیا کفّاره روزه باید فوراً ادا شود یا می توان در طول زمان آن را بجا آورد؟

ج) دادن کفاره – چه از نظر مالی یا روزه – واجب فوری نیست بلکه برای انجام آن حتی در آینده فرصت دارید لکن نباید مورد غفلت قرار گیرد.

به هم خوردن توالی در روزه کفاره

۳۴۷. بر اینجانب ۶۰روز، روزه (کفاره واجب) واجب بود. در ۳۱ روز اول، روز ۲۹ مصادف با عید قربان گردید که روزه در آن روز حرام است و دیگر ادامه ندادم. آیا می‌توانم این چند روز روزه را به عنوان روزه‌های غیرمتوالی گرفته و ۳۱ روز روزه متوالی دیگر بجا آورم؟

ج) اگر روز سی‌ام و سی و یکم را متوالیاً روزه نگرفته‌اید روزه‌های قبلی صحیح نیست بلکه باید ترتیب حفظ شود یعنی اول روزه‌های مشروط به توالی را بگیرد و سپس روزه‌های غیر مشروط به توالی را.

شک در تکمیل توالی کفاره

۳۴۸. در ماه مبارک رمضان، روزه‌ی یک روز من باطل شد که باید به‌جای آن ۶۱ روز کفاره‌ی آن را بگیرم که ۳۰ روز آن پشت سر هم باشد. من همه روزه‌های کفاره را گرفته‌ام اما مطمئن نیستم که ۳۰ روز پشت سر هم گرفته‌ام یا ۳۱ روز. اکنون تکلیف من چیست؟

ج) اگر روزه‌های کفاره را گرفته‌اید، و در وقت روزه‌گرفتن متوجه بودید که ۳۱ روز آن باید پشت سر هم باشد، شک و تردید فعلی اعتبار ندارد.

ترتیب بین قضا و کفاره روزه

۳۴۹. آیا رعایت ترتیب بین قضا و کفاره، در کفاره روزه واجب است یا خیر؟
ج) واجب نیست.

کفاره روزه..... ۱۰۵

۳۵۰. آیا قضاى روزه ماه رمضان و کفّاره آن، باید پی در پی انجام گیرد؟
(ج) لازم نیست قضاى روزه‌ها پی در پی باشد؛ ولی در کفّاره – چنانچه گرفتن دو ماه روزه را اختیار کند – باید یک ماه تمام و یک روز آن را از ماه دیگر پی در پی بگیرد.

کیفیت محاسبه مدت ماه در کفاره

۳۵۱. نحوه محاسبه مدت ماه برای کفاره روزه چگونه است؟
(ج) اگر از اول ماه قمری شروع به روزه گرفتن کرد، دو ماه قمری – هر چند کمتر از سی روز – کفایت می‌کند و در غیر آن باید ۶۰ روز در نظر گرفته شود.

پرداخت کفاره به صورت قسطی

۳۵۲. از چند سال گذشته کفاره روزه بدهکار هستم. آیا می‌توانم در طول سال در چند نوبت آن را پرداخت کنم؟
(ج) مانع ندارد.

تأخیر در ادای کفاره

۳۵۳. کسی که کفاره روزه را تا چند سال به تأخیر اندازد، آیا چیزی بر مقدار آن افزوده می‌شود؟
(ج) خیر، چیزی بر آن افزوده نمی‌شود.

ناتوانی از ادای کفاره

۳۵۴. شخصی به مدت ده سال بر اثر جهل نماز نخوانده و روزه نگرفته است، فعلاً توبه نموده و به سوی خدا بازگشته و تصمیم بر جبران آن‌ها گرفته است، ولی

توانایی قضای همه روزه‌های فوت شده را ندارد و مالی هم ندارد که با آن کفاره‌هایش را بپردازد، آیا صحیح است که فقط به استغفار اکتفا کند؟ (ج) قضای روزه‌های فوت شده در هیچ صورتی ساقط نمی‌شود، و نسبت به کفاره افطاره عمدی روزه ماه رمضان، چنانچه قدرت بر روزه دو ماه و یا اطعام شصت مسکین برای هر روز نداشته باشد، باید به هر تعداد فقیر که قادر است غذا بدهد و احتیاط آن است که استغفار نیز بکند و اگر به هیچ وجه قادر به دادن غذا به فقرا نیست فقط کافی است که استغفار کند یعنی با دل و زبان خود بگوید: «استغفرالله (از خداوند بخشایش می‌طلبم)».

۳۵۵. اگر کسی به علت ضعف و بیماری نتواند به ازای هر روز روزه‌ای که باطل کرده ۶۰ روز روزه قضای آن را به‌جا آورد و به‌طور مستقل هم درآمدی نداشته باشد که کفاره آن را بپردازد، وظیفه او چیست؟ (ج) قضای روزه واجب است و نسبت به کفاره‌ی افطار عمدی حکم آن در پاسخ قبلی گذشت.

توانایی بر ادای کفاره بعد از استغفار به‌جای آن

۳۵۶. من به علت عدم قدرت مالی و بدنی نتوانستم برای انجام کفاره‌هایی که بر من واجب شده بود روزه بگیرم و یا به مساکین اطعام نمایم و در نتیجه، استغفار نمودم لکن به لطف الهی اکنون توان روزه گرفتن یا اطعام نمودن دارم، وظیفه‌ام چیست؟

(ج) در فرض مرقوم، انجام کفاره لازم نیست گر چه احتیاط مستحب آن است که انجام داده شود.

فدیه و کفاره‌ی تأخیر

ملاک در اطعام مسکین در فدیه

۳۵۷. علما نسبت به چهار گروه می‌فرمایند باید فدیه پرداخت کرد: پیرمرد، پیرزن، ذوالعطاش، حامل و مرضعه. حال بعض علماء می‌فرمایند: «لا یجزی الاشباع عن المدّ فی الفدیة» سیر کردن فقیر کافی نیست و باید یک مدّ طعام به فقیر تملیک کرد همچنان که در آیه ۱۸۴ بقره فرموده: «فدیة طعام مسکین» و نفرموده اطعام مسکین. نظر حضرت عالی چیست؟

ج) کسانی که در ماه رمضان مجاز به افطار روزه هستند و لکن باید برای هر روز فدیه بدهند، در دادن فدیه در این موارد سیر کردن فقیر کافی نیست بلکه باید یک مدّ طعام برای هر روز به فقیر بدهند.

فدیه و کفاره تأخیر زن باردار و شیرده

۳۵۸. من به لطف خداوند متعال دارای فرزندی هستم که شیرخوار است. ان شاء الله به زودی ماه مبارک رمضان فرا خواهد رسید. در حال حاضر می‌توانم روزه بگیرم ولی در صورت روزه گرفتن، شیرم خشک خواهد شد. با توجه به این که دارای بنیه ضعیفی هستم و کودکم هر ده دقیقه شیر می‌خواهد، چه وظیفه‌ای دارم؟

ج) اگر به دلیل کم یا خشک شدن شیرتان بر اثر روزه، خوف ضرر بر طفل خود داشته باشید، روزه‌تان را افطار کنید، ولی برای هر روزی باید یک مدّ طعام به فقیر بدهید و قضای روزه را هم بعداً به جا آورید.

۳۵۹. آیا زنی که به بچه شیر می‌دهد و روزه برای او ضرر دارد اگر روزه نگیرد بعداً باید کفاره نیز بدهد یا نه؟

ج) اگر خوف ضرر برای بچه باشد باید به مقدار هر روزی که روزه را افطار می‌کند، یک مدّ طعام (تقریباً ۷۵۰ گرم گندم یا نان یا برنج و یا مانند آن) به فقیر بپردازد و روزه را نیز قضا کند. ولی اگر خوف ضرر برای خودش باشد حکم مریض را دارد.

۳۶۰. اگر زن باردار یا شیرده، در صورت ترس بر خودش یا فرزندش روزه را ترک کند و عذرش تا ماه رمضان آینده ادامه داشته باشد، آیا برای هر روز دو فدیة بر آنان واجب است یا یک فدیة کافی است؟

ج) با فرض استمرار عذرش تا ماه رمضان سال بعد، بیش از یک فدیة بر او واجب نیست.

۳۶۱. زنی در دو سال متوالی در ماه مبارک رمضان حامله بوده و قدرت روزه گرفتن در آن ایام را نداشته است، ولی در حال حاضر توانایی روزه گرفتن را دارد، حکم او چیست؟ آیا کفاره جمع بر او واجب است یا فقط قضای آن را باید به جا آورد؟ تأخیر او در قضای روزه چه حکمی دارد؟

ج) اگر بر اثر عذر شرعی روزه ماه رمضان را نگرفته، فقط قضا بر او واجب است، و اگر عذر او در خوردن روزه خوف از ضرر روزه بر جنین یا کودکش بوده، باید علاوه بر قضا، برای هر روز یک مدّ طعام به عنوان فدیة بپردازد، و اگر قضا را بعد از ماه رمضان تا ماه رمضان سال بعد، بدون عذر شرعی به تأخیر انداخته، فدیة دیگری هم بر او واجب است یعنی باید برای هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهد.

۳۶۲. زنی به علت بارداری و نزدیکی وقت زایمان، نمی‌تواند روزه بگیرد و می‌داند که باید آن‌ها را بعد از زایمان و قبل از ماه رمضان آینده قضا نماید، اگر به‌طور عمدی یا غیرعمدی تا چند سال روزه نگیرد، آیا فقط کفاره همان سال بر او واجب است یا آن که کفاره تمام سال‌هایی که روزه را به تأخیر انداخته، واجب است؟ (ج) فدیة تأخیر قضای روزه ماه رمضان هرچند به مدت چند سال هم به تأخیر افتاده باشد، یک‌بار واجب است و آن عبارت است از یک مدّ طعام برای هر روزی، و فدیة هم زمانی واجب می‌شود که تأخیر قضای روزه ماه رمضان تا ماه رمضان دیگر بر اثر سهل‌انگاری و بدون عذر شرعی باشد، ولی اگر به‌خاطر عذری باشد که شرعاً مانع صحّت روزه است، فدیة‌ای ندارد.^۲

استمرار عذر سفر از ماه رمضان تا رمضان آینده

۳۶۳. کسانی که در ماه رمضان برای انجام وظیفه دینی در مسافرت هستند و به همین دلیل نمی‌توانند روزه بگیرند، اگر در حال حاضر بعد از چند سال تأخیر، بخواهند روزه بگیرند، آیا پرداخت کفاره بر آن‌ها واجب است؟ (ج) اگر قضای روزه ماه رمضان را به علت استمرار عذری که مانع روزه گرفتن است، تا ماه رمضان سال آینده به تأخیر انداخته باشند، قضای روزه‌هایی که از آنان فوت شده کافی است، و واجب نیست برای هر روزی یک مدّ طعام فدیة بدهند، هرچند احتیاط در جمع بین قضا و فدیة است. ولی اگر تأخیر در قضای روزه به‌خاطر سهل‌انگاری و بدون عذر باشد، جمع بین قضا و فدیة بر آن‌ها واجب است.

کفاره روزه مریض

۳۶۴. من حدود سه سال به علت بیماری و مصرف قرص از روزه گرفتن معاف بوده‌ام و به همین علت نمی‌توانستم قضای روزه را بجا بیاورم. فدیة را نیز نپرداختم. اما امسال بحمدالله سلامتی حاصل شد و توانایی پرداخت فدیة را نیز دارم می‌خواستم ببینم در مورد سه سال گذشته وظیفه من چیست؟ (لازم به ذکر است که قبلاً تحت تکفل پدر بوده‌ام اما از اول سال ۸۴ استخدام شرکتی شده‌ام).

(ج) برای روزه‌هایی که در ماه رمضان به جهت بیماری افطار نموده و تا رمضان سال بعد هم این بیماری ادامه داشته، هر روز یک مدّ (حدود ۷۵۰ گرم) طعام به عنوان فدیة به فقیر بپردازید و قضای آن روزه‌ها واجب نیست مگر ماه رمضان آخر در صورتی که پس از آن سلامتی حاصل و قدرت برگرفتن روزه‌های قضای آن را داشته باشید که در این صورت اگر تا رمضان سال بعد، قضای روزه‌ها را نگرفته باشید علاوه بر دادن مدّ طعام باید قضای آن را نیز بگیرید.

۳۶۵. مادرم تقریباً سیزده سال بیمار بود و به همین دلیل نمی‌توانست روزه بگیرد. من دقیقاً اطلاع دارم که علت روزه نگرفتن او احتیاج به مصرف دارو بوده است، امیدواریم ما را راهنمایی فرمایید که آیا قضای روزه‌ها بر او واجب است؟ (ج) اگر ناتوانی او از روزه گرفتن بر اثر بیماری بوده، قضا ندارد.

۳۶۶. کسی که چند سال مریض بوده و نتوانسته روزه ماه رمضان و قضای آن را به جا آورد، تکلیفش چیست؟

(ج) در سالی که بهبود یابد، اگر تا رمضان آینده به مقدار قضا وقت داشته باشد، باید قضای سال آخر را به جا آورد؛ ولی قضای سال‌های گذشته لازم نیست و تنها باید برای هرروز، یک مدطعام به فقیر بدهد.

منع چشم پزشکی از روزه

۳۶۷. من از عینک طبی استفاده می‌کنم و در حال حاضر چشمانم بسیار ضعیف است. هنگامی که به پزشک مراجعه کردم به من گفت که اگر برای تقویت چشمانم تلاش نکنم، ضعیف‌تر خواهند شد، بنا بر این اگر از روزه ماه رمضان معذور باشم، چه وظیفه‌ای دارم؟

ج) اگر روزه برای چشمان شما ضرر دارد، واجب نیست روزه بگیرید، بلکه واجب است افطار کنید و اگر بیماری شما تا ماه رمضان آینده استمرار پیدا کرد، قضای روزه بر شما واجب نیست، ولی واجب است که عوض هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهید.

تأخیر در پرداخت فدیة

۳۶۸. اگر بر فدیة چند سال بگذرد، حکم آن چیست؟ آیا چیزی بر آن افزوده می‌شود؟

ج) چیزی بر آن افزوده نمی‌شود، ضمن آنکه دادن فدیة واجب فوری نیست.

مسئول پرداخت فدیة زن بیمار

۳۶۹. زنی به علت بیماری از روزه گرفتن معذور است و قادر بر قضا کردن آن‌ها تا ماه رمضان سال آینده هم نیست، در این صورت آیا کفّاره بر او واجب است یا بر شوهرش؟

ج) اگر افطار روزه ماه رمضان از جهت بیماری و تأخیر قضای آن هم از جهت ادامه بیماری بوده است، برای هر روز یک مدّ طعام به عنوان فدیة بر خود زن واجب است و چیزی بر عهده شوهرش نیست.

مصرف کفاره روزه

دادن کفاره به واجب النفقہ

۳۷۰. آیا کفاره روزه را می‌توان به واجب النفقہ پرداخت؟
(ج) کفاره روزه را نمی‌توان به واجب النفقہ داد؛ ولی پرداخت آن به خویشاوندان فقیر اشکال ندارد.

پرداختن کفاره به سید

۳۷۱. آیا غیر سید، می‌تواند کفاره روزه را به سید بدهد؟
(ج) آری، اشکال ندارد؛ ولی بهتر است، به سید ندهد.

مصرف کفاره در امور فرهنگی

۳۷۲. آیا کفاره روزه را می‌توان در امور فرهنگی، جشن ازدواج و مانند آن صرف کرد؟
(ج) خیر، صرف آن در این امور جایز نیست و باید با آن فقیران را اطعام کرد.

طریقه اطعام فقیر در کفاره

۳۷۳. آیا در کفاره‌ای که باید ۶۰ فقیر را اطعام کرد، می‌شود به یک فقیر ۶۰ مرتبه غذا داد؟ یا پول آن را به یک فقیر داد تا با آن برای خود طعام تهیه کند؟
(ج) نمی‌تواند یک فقیر را بیش از یک بار سیر نماید یا به او بیش از یک مدّ طعام بپردازد.

۳۷۴. آیا دادن پول یک مدّ طعام به فقیر تا با آن غذایی برای خودش بخرد، کافی است؟

ج) اگر اطمینان داشته باشد که فقیر به وکالت از او طعام خریده و سپس آن را به عنوان کفّاره قبول می‌کند، اشکال ندارد.

دادن ماکارونی به جای نان

۳۷۵. آیا به جای نان می‌توان ماکارونی که از جنس نان است به عنوان کفّاره به مستمندان داد؟
ج) مانعی ندارد.

پرداخت اجرت آشپزی برای اطعام فقرا از کفاره

۳۷۶. اگر شخصی وکیل در غذا دادن به عده‌ای از مساکین شود، آیا می‌تواند اجرت کار و پختن غذا را از اموالی که به عنوان کفّاره به او داده شده است، بردارد؟
ج) مطالبه اجرت کار و پخت غذا برای وی جایز است، ولی نمی‌تواند آن را بابت کفّاره حساب نماید و یا از اموالی که باید به عنوان کفّاره به فقرا داده شود، بردارد.

قضای نماز و روزه ترک شده و کفّاره آن

۳۷۷. اینجانب متأسفانه به دلیل کاهلی و... نتوانسته‌ام برخی از روزه و نمازهای سال‌های قبل را قضا نمایم اکنون و در حال حاضر چگونه می‌توانم قضای روزه‌ها و نمازها را به جای آورم؟

ج) روزه‌هایی که از روی عذر خورده‌اید قضای آن واجب است و در فرض مذکور که تا رمضان آینده قضا نکرده‌اید واجب است علاوه بر قضا برای هر روز یک مدّ طعام (هفتصد و پنجاه گرم گندم، جو، آرد و مانند آن را) به فقیر بدهید و روزه‌هایی که عمداً نگرفتید واجب است ضمن قضای آنها برای هر

روز یا شصت روز روزه بگیرید یا شصت مسکین را اطعام کنید. چنانچه در شهر خود دسترسی به شصت فقیر ندارید واجب است کفاره را به شهر دیگری ببرید و اگر آن هم میسر نیست واجب است منتظر بمانید تا در آینده به شصت فقیر در شهر خود دسترسی پیدا کنید. و اگر کمتر از عددی که می‌خواهید وجود داشت، می‌توانید بطور مکرر طعام را به آنان بدهید تا عدد را تکمیل کنید و احتیاط آن است که تکرار را در ایام متعدد انجام دهید. و اما نمازهایی که به هر جهت فوت شده واجب است قضا شود و کفاره ندارد.

کفاره زمان کودکی

۳۷۸. اگر در زمان کودکی در منزل پدری کفاره روزه شامل فرد شود، دادن کفاره بر عهده کیست؟

ج) بر شخص نابالغ کفاره واجب نیست و اگر بالغ شده و کفاره به عهده او آمده، باید خودش بپردازد ولی ادای آن فوری نیست.

کفاره روزه پدر بعد از فوت

۳۷۹. اگر شخصی فوت کند، چه کسی باید کفاره روزه او را بپردازد؟ آیا بر پسران و دختران وی دادن کفاره واجب است یا شخص دیگری هم می‌تواند آن را بدهد؟

ج) کفاره روزه که بر پدر واجب است، اگر به نحو تخییری بوده است، یعنی وی هم توانایی روزه گرفتن را داشته و هم اطعام را، در این صورت اگر بتوان آن را از ترکه خارج کرد، از آن برداشت می‌شود و در غیر این صورت بنا بر احتیاط بر پسر بزرگتر واجب است که روزه را بگیرد.

